

GRUDZIEŃ 2025

TREŚĆ

OD REDAKCJI, OD REFLEKSJI DO ODNOWY

JEDNOŚĆ PROWADZI DO BOSKOŚCI, Sri Sathya Sai Baba, 18 listopada 1995 r.

PRAWDZIWA EDUKACJA WYZWALA, Sri Sathya Sai Baba, 22 listopada 1999 r.

RAMAKATHA RASAVAHINI ROZDZIAŁ 6: WEZWANIE I PIERWSZE ZWYCIĘSTWO

OBCHODY STULECIA URODZIN BHAGAWANA, Relacja

44. KONWOKACJA SSSIHL (uroczyste wręczenie dyplomów), Sprawozdanie

11. ŚWIATOWA KONFERENCJA ORGANIZACJI SEVY SRI SATHYA SAI, Sprawozdanie

OFICJALNA PROKLAMACJA GUBERNATORA STANU NEW JERSEY (USA)

OBCHODY W PRASANTHI NILAYAM, Sprawozdanie

TRZY ETAPY

OD REDAKCJI

OD REFLEKSJI DO ODNOWY

Gdy rok dobiega końca, grudzień nadchodzi jako uświęcony czas zatrzymania, jako moment na refleksję, wdzięczność i odnowienie wewnętrznej determinacji. W Roku Stulecia Urodzin Bhagawana Śri Sathya Sai Baby grudniowe wydanie *Sanathana Sarathi* jest subtelnym zaproszeniem dla wielbicieli na całym świecie, by zajrzeli w głąb siebie i na nowo zestroili swoje życie z wiecznymi wartościami, którymi On żył i których nauczał.

Dyskursy zamieszczone w tym numerze przypominają nam, że duchowość nie jest zajęciem okazjonalnym, lecz samą istotą codziennego życia. Ponadczasowe zapewnienie Bhagawana – „Jedność prowadzi do Boskości” – wybrzmiewa dziś z nową siłą. W świecie podzielonym przez różnice poglądów, tożsamości i własne interesy, Swami wzywa nas do pielęgnowania *Samatvam*: równowagi, harmonii i jedności serca. Przypomina nam, że prawdziwy postęp duchowy nie polega na zewnętrznej ekspansji, lecz na wewnętrznej transformacji – na doskonaleniu charakteru i cichym rozprzestrzenianiu miłości.

Poprzez objaśnienie potrójnej ścieżki SAI (gra słów w j. ang.: *Service, Adoration, Illumination*) – Służby, Uwielbienia i Oświecenia – Bhagawan ukazuje nierozdzielność *Karmy* (działania), *Bhakti* (wielbienie) i *Dźnany* (mądrości). Nie są to ścieżki równoległe, lecz uzupełniające się wymiary jednej duchowej dyscypliny. Kiedy służba jest pełniona bez ego, oddanie zakorzenione jest w pokorze, a mądrość świta dzięki szczerym dociekaniam nad samym sobą, wówczas samo życie staje się ofiarą złożoną Boskości.

Niniejszy numer zawiera także głęboką refleksję nad edukacją w wizji Bhagawana – pojmowaną nie tylko jako przyswajanie informacji, ale jako proces wydobywania wrodzonej boskości z wnętrza człowieka. Prawdziwa edukacja, jak podkreślał, musi harmonizować rozum z sercem, czyniąc człowieka współczującym, wdzięcznym i kierującym się wartościami. Wiedza bez charakteru pozostaje niepełna; sukces bez dobroci jest pusty.

Szczególne duchowe aura przenika strony tego wydania dzięki kontynuacji *Ramakatha Rasavahini*. Opisany tu epizod wezwania Wiśwamitry i wewnętrznego konfliktu Dasarathy odzwierciedla nasze własne zmagania między przywiązaniem a obowiązkiem, między lękiem a wiarą. Niezłomna postawa Ramy i Lakszmany przypomina nam, że gdy prawda jest podtrzymywana, a prawość honorowana, sama Boskość dokonuje tego, co wydaje się niemożliwe.

Grudzień stanowi również okazję do wspomnień historycznych obchodów Stulecia Urodzin Bhagawana w listopadzie 2025 roku. Poza wspaniałością wedyjskich spotkań, muzyki religijnej, świętych procesji i bezinteresownej służby, uroczystości te były zbiorowym duchowym przebudzeniem – przypomnieniem, że jedynym prawdziwym sposobem czczenia Bhagawana jest praktykowanie Jego przesłania w codziennym życiu.

Gdy przygotowujemy się do wejścia w nowy rok, niech to wydanie zainspiruje każdego czytelnika do pogłębienia oddania, pielęgnowania jedności i życia z większą świadomością Boskiej obecności w nas i wokół nas. To, czego oczekuje od nas Swami, to czysta miłość, niezachwiana wiara i bezinteresowne działanie – tam bowiem, gdzie jest jedność, tam jest i Boskość.

AVATAR VANI

JEDNOŚĆ PROWADZI DO BOSKOŚCI

Całe życie spędzacie na zajmowaniu się sprawami własnego gospodarstwa domowego.

Czy sądzicie, że to jest życie?

Czy myślicie, że w życiu chodzi tylko o to, by trzy razy dziennie zjeść wystawny posiłek?

Po męczącym dniu dobrze się wyspać.

Czy sądzicie, że to jest życie?

Całe dniie marnujecie na próżne plotki.

Czy sądzicie, że to jest życie?

Czy po to Bóg dał wam to życie?

Lecz wy tego nie rozumiecie.

(Wiersz w języku telugu)

Dar inteligencji jest wykorzystywany do wielu błahych celów, ale nie po to, by zrozumieć cel życia. Delegaci zebrani na tej konferencji zdają się troszczyć jedynie o funkcjonowanie swoich Ośrodków. W jakim celu powstały te Ośrodki? Głównym celem Organizacji Sai jest wzniesienie ludzkiej świadomości ku Boskości poprzez wyeliminowanie wszelkich zwierzęcych skłonności. Ludzie zdają się nie być świadomi swojej prawdziwej natury. *Jantunam Nara Janma Durlabham* (spośród wszystkich żywych istot, ludzkie narodziny są wyjątkowym przywilejem). Tylko ci, którzy rozumieją swoją prawdziwą jaźń, mogą pomóc wznosić się innym. Upaniszady wezwały ludzkość do przebudzenia się z ignorancji i podążania ku swojemu najwyższemu, boskiemu przeznaczeniu – ku Samorealizacji.

Trzy Ścieżki Sai

Musicie zaangażować się w Sewę (służbę). Służba nie oznacza jedynie niesienia innym pomocy tego czy innego rodzaju. Prawdziwa służba oznacza udział w działaniach społecznych po uprzednim pozbyciu się egoizmu i zaborczości oraz zmanifestowaniu współczucia i dobroci. Celem jest doskonalenie własnej szlachetnej natury, a nie tylko niesienie ratunku innym.

W pełnieniu służby powinna panować jedność serca, głowy i rąk (tzw. „trzy H” – gra słów w j. ang.: *Heart, Head, Hands*). Tylko wtedy służba staje się uświęcona. Należy zrozumieć znaczenie trzech liter w imieniu SAI. „S” oznacza Służbę (*Service*), „A” – Uwielbienie (*Adoration*), a „I” – Oświecenie (*Illumination*). Reprezentują one odpowiednio ścieżki *Karmy, Bhakti* i *Dźnany*. Sai naucza ich wszystkich. Wszystkie te trzy koncepcje są równie ważne. Sai jest połączeniem trzech duchowych ścieżek: Działania, Oddania i Mądrości. Tak jak dźwięk *Pranawy* składa się z trzech liter „A”, „U”, „M” (OM), tak „SAI” oznacza potrójną formę duchowej *Sadhany*. W Organizacji Sai to potrójne ćwiczenie musi zostać właściwie zrozumiane.

Wykonujcie wszelkie działania jako ofiarę dla Boga. Nie róbcie różnicy między swoją pracą zawodową a pracą w Organizacji Sai. Duchowości nie da się podzielić na działą. Jeśli czynicie takie rozróżnienia, stajecie się biznesmenami. Duchowość powinna być „transakcją” dotyczącą wewnętrznej Jaźni: musicie ofiarować swoje serce i przyjąć błogość.

Powinniście manifestować tkwiącą w was boskość. To jest właśnie Samorealizacja – urzeczywistnienie waszej jedności z Boskością. Czym jest Jaźń? Istnieją dwie formy „ja”. Mówimy: „ja jestem”, „ja jestem”. Czym jest to „ja”? Angielskie słowo „I” (ja) składa się z jednej litery, a słowo „EYE” (oko) z trzech. Czy jesteście tym trzyliterowym okiem, czy jednoliterowym „ja”? Myślicie, że jesteście tym „okiem”. Trzyliterowe „oko” to ciało. Jednoliterowe „ja” to Atma. Mówicie „ja”, ale nie badacie, czy chodzi o ciało, czy o Ducha. Na tym polega dociekanie Prawdy. „Ja” nie jest ciałem. Powinniście mówić: „moje ciało”. Moje ciało, mój umysł, moja ręka, moja twarz. Kim zatem jest „ja”? Kiedy mówicie „moja twarz”, musicie być oddzielną osobą, czyż nie? To jest moja chusteczka. To jest mój kwiat. Kwiat jest oddzielny ode mnie. Chusteczka jest oddzielna ode mnie. Kim więc jestem? Powinniśmy dociekać w ten sposób; to nazywa się rozróżnianiem (*wiweka*). Powinniście wnikliwie badać w ten sposób z całego serca, z poczuciem jedności z Jaźnią. Tylko wtedy możecie doznać prawdziwej wizji Jaźni.

Jakość i ilość

Organizacja Sathya Sai została powołana wyłącznie po to, by umożliwić jej członkom przejawianie miłości we wszystkich ich działaniach. Tworzenie Ośrodków Sai to nie kwestia statystyki. Nacisk należy kłaść na jakość, a nie na ilość. Wspomniano tutaj, jak wzrosła liczba Ośrodków (*Samastalu*). Czy jednak w tym samym stopniu wzrosło poczucie wspólnoty (*Samatwam*)? Poczucie wspólnoty powinno rosnąć. Tymczasem narastają podziały. Ja chcę jakości, nie ilości.

Promujcie harmonię wśród członków. Nie da się uniknąć wprowadzania takich rozróżnień na funkcje jak Przewodniczący, Koordynator, Członek i tym podobne. Jednak te podziały mają charakter wyłącznie funkcyjny i nie ma dla nich miejsca na poziomie duchowym. Bóg jest obecny w jednakowym stopniu w każdym – od przewodniczącego po zwykłego członka. Powinniście uznać tę jedność. Stanowiska, imiona i formy mogą się różnić, lecz Najwyższa Prawda jest jedna. Należy pielęgnować tego ducha jedności (*Samatwam*). Wtedy nie będzie zazdrości ani niezgody. Tam, gdzie jest jedność, nie będzie problemów.

Samatwam

Dzisiejsze społeczeństwo jest dręczone przez zazdrość i nienawiść. Zazdrość to choroba, która rodzi nienawiść. Rozwijajcie w sobie wyrozumiałość i życzliwość – to one są lekarstwem na zazdrość. Często powtarzam: „Moje życie jest Moim przesłaniem”. Wielu ludzi wychwalało Mnie lub sztychowało ze Mnie. Pochwały nie wprawiają Mnie w zachwyt, a krytyka nie doprowadza do przygnębienia. Wszystko traktuję jednakowo (*Samatwam*). *Samatwam Yoga Uchayate* (równowaga umysłu nazywana jest jogą). Ta właśnie bezstronność jest jogą. Co tracę, gdy ktoś Mnie krytykuje? To tylko jego opinia. Ona na Mnie nie dotyka. Ci, którzy krytykują Babę, cierpią na chorobę – są jak diabełcy, którzy odrzucają słodycze. Wina nie leży w słodyczach, lecz w osobie, która nie może się nimi delectować. Oni wiedzą, że Baba angażuje się w pożyteczne działania i chcą Go, ale ponieważ ich samolubne interesy nie zostały zaspokojone, odwracają się od Swamiego. To jest przypadek. Gdy spojrzycie na fakty w tym świetle, zrozumiecie prawdę.

Dziś musicie pielęgnować w sobie pogodną równowagę, która wznosi się ponad te błahostki. Rozwój równowagi ducha jest ważniejszy niż rozrost Ośrodków. Powinniście rozpoznawać boskość we wszystkich. „Jeden Najwyższy Duch zamieszkuje wszystkie istoty”. Żarówek jest wiele, ale prąd, który je rozświetla, jest jeden. Rozwijajcie tego ducha jedności. Jedność doprowadzi do Boskości. Wielu pracujących w Organizacji nie dostrzega potrzeby jedności. Brak jedności rodzi wrogość i tworzenie koterii.

Organizacja istnieje nie dla Mnie, lecz dla was. Gdy Swami podaje wam coś, co może wydawać się gorzkim lekarstwem, robi to dla waszego dobra. Bóg jest lekarzem leczącym ból ludzkiej egzystencji. Smak Jego lekarstwa może wam nie odpowiadać. Ale cokolwiek Swami czyni, mówi lub daje – wszystko to jest dla waszego dobra.

Przede wszystkim jedność jest najważniejszą potrzebą obecnej chwili. „Narodów jest wiele, lecz ziemia jest jedna”. Wszyscy jesteśmy mieszkańcami ziemi. Wszyscy jesteśmy dziećmi Matki Ziemi. Uznajcie tę prawdę.

Istot jest wiele, oddech jest jeden. Żarówek jest wiele, prąd jest jeden. Klejnotów jest wiele, złoto jest jedno. Narodów jest wiele, ziemia jest jedna. (wiersz w języku telugu)

Pracujcie nad osiągnięciem tego celu.

Wcielenia Miłości!

Skoro otrzymaliście to miano – „Wcielenia Miłości” – pielęgnujcie w sobie miłość. Ta święta miłość wystarczy; nie potrzebujecie żadnej innej *Sadhany*. Miłujcie wszystkich. Nie twórzcie żadnych podziałów na osoby „moje” i „obce”. Wszyscy są dziećmi Boga. Wszyscy są z Bogiem spokrewnieni. Wszyscy są iskrami Boskości.

(Bhagawan zakończył swój dyskurs bhadżanem: *Sathyam Jnanam Anantam Brahma...*)

– Dyskurs ten został odtworzony w Sai Kulwant Hall z okazji XI Światowej Konferencji Organizacji Sri Sathya Sai Seva rankiem 20 listopada 2025 r.

– **Fragmenty pochodzą z dyskursu inauguracyjnego wygłoszonego podczas VI Światowej Konferencji Organizacji Sri Sathya Sai Seva 18 listopada 1995 r.**

GURUDEV VANI

PRAWDZIWA EDUKACJA WYZWALA

Wcielenia Miłości – Studenci, Chłopcy i Dziewczęta!

Możecie nazywać się studentami tylko wtedy, gdy znacie znaczenie edukacji. Edukacja nie oznacza jedynie przyswajania wiedzy książkowej. Jest wielu takich, którzy są ekspertami w wiedzy akademickiej. Wielu stało się edukacyjnymi magami i uczonymi. Lecz jaką służbę ci intelektualiści pełnią na rzecz świata? Skoro urodzili się i wychowali w społeczeństwie, skoro czerpali swoją wiedzę ze społeczeństwa – co dla tego społeczeństwa zrobili? Jaki pożytek płynie z ich uczoneści i wykształcenia, jeśli nie potrafią okazać społeczeństwu swojej wdzięczności?

Dzisiejsza nauka osiągnęła ogromny postęp. Studentom wyklada się wiele dyscyplin naukowych i technologicznych.

Czy ta wiedza jest przekazywana przez społeczeństwo dla dobra społeczeństwa, czy dla sławy i chwały studentów? Czy w tych, którzy stali się wielkimi intelektualistami, zaszła jakkolwiek autentyczna przemiana? Churchill powiedział kiedyś: „Człowiek podbił wszystko, prócz samego siebie”. Dzisiejsza edukacja naukowa uczy wszystkiego o świecie zewnętrznym, pomijając wiedzę o Jaźni. Cały wysiłek człowieka koncentruje się obecnie na poznawaniu tego, co zewnętrzne. Wszystko to jest jedynie wiedzą materialną i fizyczną. Dzisiejszy uczony wie wszystko o świecie zewnętrznym, lecz nic o własnej rzeczywistości. Prawdziwa relacja to ta, którą nawiązujecie ze swoją wewnętrzną Jaźnią. Każdy zadaje pytanie: „Kim jesteś?”, lecz wydaje się, że nikt nie jest zainteresowany zadaniem pytania samemu sobie:

„Kim jestem?”. Odpowiedź na pierwsze pytanie dotyczy fizycznego aspektu waszej osobowości, podczas gdy drugie odnosi się do aspektu duchowego. Ludzka doskonałość rozkwitnie tylko wtedy, gdy zostanie ustanowiona głęboka więź i równowaga między sferą fizyczną a duchową. Wiedza fizyczna jest negatywna (ujemna), podczas gdy wiedza duchowa jest pozytywna (dodatnia). Człowieczeństwo rozkwita, gdy to, co dodatnie, harmonijnie łączy się z tym, co ujemne. Celem edukacji jest stworzenie tego szczęśliwego połączenia wiedzy fizycznej i duchowej oraz pomoc w rozkwicie ludzkiej doskonałości. Zatem celem edukacji jest pełny rozwój człowieka.

Starożytny a nowoczesny system edukacji

Człowiek powinien przejść przemianę, by stać się współczującym. Cóż po edukacji, która nie czyni serca ucznia wrażliwym na ludzką niedolę? Współczesna edukacja świecka czyni serce człowieka twardym. Tak samo jak usilnie staracie się wyostrzyć swój intelekt, powinniście również rozszerzać swoje serce. Jeśli nie uświadomicie sobie tego faktu, jaki pożytek z waszej inteligencji i nauk? Dzięki właściwej edukacji przemianie powinny ulec zarówno umysł, jak i serce.

W tej świętej ziemi Bharat, od starożytnych czasów wielcy mędrcy wprowadzali wiele zmian i modyfikacji w systemie edukacji. Przed przybyciem obcokrajowców w kraju tym było bardzo niewiele instytucji edukacyjnych. Każda z nich specjalizowała się w określonej dziedzinie wiedzy i pomagała studentom osiągnąć w niej doskonałość. Uniwersytet w Kasi (Benares) specjalizował się w nauce gramatyki. *Alankara Sastra* (retoryka) była specjalnością Uniwersytetu w Kaszmirze. Uniwersytet w Udźdźajni specjalizował się w matematyce. Amarawati, stolica królestwa Bharaty (brata Ramy), oprócz innych nauk, specjalizowała się w Ajurwedzie (medycynie). Ajurweda była również specjalnością Uniwersytetu w Takszaszila (Taxila). Jednym z najśłynniejszych uniwersytetów starożytnych Indii była Nalanda, specjalizująca się w gramatyce, *Njaji*, medycynie i *Joga Sastrze*. Walabhi, Mithila i Wikramaszila to inne znane uniwersytety starożytnych Indii. We wszystkich tych uczelniach, obok konkretnych dyscyplin, istotną częścią programu nauczania była ogólna etyka i właściwe prowadzenie się w życiu.

Satja (prawda) i *Dharma* (prawość) były zasadami przewodnimi dla wszystkich studentów. Ponadto prowadzono szkolenia zawodowe w różnych rzemiosłach, takich jak stolarstwo, garncarstwo, kowalstwo itp., aby uczniowie mogli przygotować się do życia i stać się zdolni do zarabiania na chleb w prawy sposób. Jaki jest sens uczenia się przedmiotów, które nie są przydatne w codziennym życiu? Nauka umiejętności zawodowych jest zatem niezbędna. Na uniwersytetach tych nauczano również sztuk pięknych, takich jak muzyka, taniec czy dramat. Uniwersytet Amarawati włączał w swój program wszystkie te przedmioty wraz z ich odgałęzieniami. Uważne badania wskazują, że w tamtych czasach istniało tylko dziewięć lub dziesięć takich uniwersytetów.

Dziś istnieją setki uniwersytetów. Jaką jednak wiedzę przekazują te wszystkie instytucje? Jaką służbę pełnią na rzecz społeczeństwa? Gdzie są dowody na to, że służą one jego interesom? Wraz z rozwojem nowoczesnych nauk i technologii, prawdziwy cel edukacji – czyli wiedza o Jaźni – podupadł. *Vidya* określana jest mianem edukacji. Jakie jest źródłowe znaczenie słowa „Edukacja”? Słowo to wywodzi się z łacińskiego rdzenia *Educare*. Co ono oznacza? Oznacza wydobywanie tego, co jest wewnątrz. Cóż takiego ma zostać wydobyte? Każda forma wiedzy i zdolności jest w człowieku ukryta. Jest on obdarzony wszelkimi rodzajami potencjału – fizycznym, umysłowym, duchowym i etycznym. Prawdziwym celem edukacji jest uzewnętrznienie tych wrodzonych mocy człowieka.

Edukacja prowadzi do błogości

Ucieleśnia Miłości – Studenci, Chłopcy i Dziewczęta!

Edukacja nie służy wyłącznie zarabianiu na życie. Musi ona prowadzić was do doświadczania błogości. Jaki pożytek z pracy i bogactwa, jeśli brakuje w nich szczęścia? Człowiek nieustannie goni za pieniędzmi. Tak jak ziemia krąży wokół słońca, tak człowiek krąży wokół pieniędzy. Nawet żebrak może zdobyć pieniądze. Czy taki zarobek jest w ogóle wart zachodu? Cnota to bogactwo, do którego powinniście

dążyć. W obliczu braku cnoty majątek sprawia jedynie, że rośniecie w dumę i pychę; niszczy on wasze człowieczeństwo i przysłania Wartości Ludzkie. Zdobywanie stopni naukowych, podjęcie pracy, prowadzenie rodziny – to wszystko są działania doczesne, płynące z głowy. Co zatem osoba uczona powinna z siebie wydobyć? Powinna przejawiać współczucie, miłość, wyrozumiałość, pokój i dobroć – przymioty, które płyną z serca. Jednak obecnie nie ma współczucia, jest tylko moda. Tymczasem współczucie jest najważniejsze. Powinniście szanować i kochać wszystkich swoich bliźnich oraz służyć rodzicom. Oni znoszą wiele wyrzeczeń i trudów, aby zapewnić wam warunki do zdobycia dobrego wykształcenia.

Szanujcie swoich rodziców

Wiecie, jak trudno jest obecnie zdobyć dobre wykształcenie. Tylko na naszym uniwersytecie macie przywilej bezpłatnej nauki. Gdziekolwiek indziej posłanie dziecka do pierwszej klasy kosztuje od dziesięciu do dwudziestu tysięcy rupii. Sami wiecie, jakie są miesięczne koszty studiów wyższych. Kto ponosi te koszty? Czyż nie wasi rodzice? Z miłości do was, mając na uwadze wasze dobro, rozwój i przyszły pomyślny los, znoszą oni wiele trudów i dzień po dniu mozolnie się trudzą, abyście wy mogli osiągnąć sukces naukowy. Ale wy po prostu o tym nie pamiętacie. Dziś jesteście studentami, lecz jutro sami możecie zostać rodzicami. Jeśli nie będziecie szanować swoich rodziców dzisiaj, wasze dzieci nie będą szanować was jutro.

Ten fragment to piękne podsumowanie, w którym Swami pokazuje swoją otwartość i nowoczesność, jednocześnie przypominając o duchowym fundamencie. To bardzo kojący fragment – zdejmuje z uczniów poczucie winy z powodu ambicji materialnych, o ile nie zapominają oni o tym, co najważniejsze.

Drodzy Studenci!

Powinniście starać się zrozumieć wewnętrzne znaczenie waszego dziedzictwa kulturowego. Swami nigdy nie mówi, że nie powinniście zdobywać współczesnego wykształcenia. Dlaczego Swami miałby wprowadzać taki zakaz? Mówię wam jedynie, abyście wraz z tą nauką światową prowadzili również dociekania nad naturą własnej Jaźni (*Atma Tattwa*). To właśnie było podstawą starożytnego systemu edukacji.

Zdobywajcie wysokie stopnie naukowe, osiągnajcie sławę. Nie ma w tym nic złego. Wyjeżdżajcie za granicę, zarabiacie pieniądze i zyskujecie uznanie; w tym również nie ma nic złego. Nigdy jednak nie zapominajcie o własnej kulturze. Nie krytykujcie kultury innych. Gdziekolwiek będziecie, uczynicie swoje życie ideałem dla innych. Mówcie uprzejmie. Czyńcie dobro. Wtedy będziecie dobrymi ludźmi.

Dobroć a wielkość

Nie zabiegajcie o status wielkiego człowieka. Zawsze starajcie się być człowiekiem dobrym. Wielcy ludzie mogą dopuszczać się wielu złych czynów, lecz czyny dobrego człowieka zawsze jaśniejają jako ideał dla innych. Zapracujcie na dobre imię swojej uczelni poprzez opinię dobrego człowieka. Tylko to sprawi Bhagawanowi radość. W instytucjach Sathya Sai nie pobiera się żadnych opłat za liczne udogodnienia. Brak jakichkolwiek opłat daje wam całkowity spokój. Gdzie indziej istnieją opłaty wszelkiego rodzaju. Płacąc tu, płacąc tam, płacąc za to i za tamto – gdzie jest miejsce na spokój (*peace*)? Można się jedynie rozpaść na kawałki (gra słów w j. ang.: *pieces*). Prowadźcie spokojne życie. Bądźcie dobrzy. Bądźcie wzorem dla społeczeństwa. To jest dzisiejszy dar Bhagawana dla was wszystkich. Nie zapominajcie o Bogu. Bóg jest waszym życiem. Zachowajcie Boga w sercu i służcie społeczeństwu. Wtedy z pewnością odniesiecie sukces we wszystkich swoich dążeniach. Bhagawan życzy wam wszystkim życia pełnego błogości.

– Dyskurs ten został odtworzony z okazji 44. uroczystości wręczenia dyplomów (Graduacji) w Instytucie Wyższej Nauki Sri Sathya Sai 22 listopada 2025 r.

– **Fragmenty pochodzą z dyskursu Bhagawana wygłoszonego z okazji 18. uroczystości wręczenia dyplomów w Instytucie Wyższej Nauki Sri Sathya Sai 22 listopada 1999 r.**

Vahini – Odwieczny Strumień: Ramakatha Rasavahini – Rozdział 6:

WEZWANIE I PIERWSZE ZWYCIĘSTWO

W tamtych dniach, w regionie położonym na wschód od królewskiego miasta Ajodhja, mędrzec Wiśwamitra oddawał się surowym pokutom. Postanowił odprawić święty rytuał znany jako *Jadžna*. Jednak, ilekroć go rozpoczynał, demony beczceściły obrzęd i kalały jego świętość. Rozrzucały kawałki mięsa na świętym obszarze, czyniąc go niezdatnym do odprawiania takich wedyjskich ceremonii. Także na wiele innych sposobów piętrzyły się przeszkody i przerywały tę świętą misję. Wiśwamitra był u kresu wytrzymałości. Udał się do stolicy imperium, Ajodhji, aby spotkać się z samym Władcą.

Gdy nadeszły wieści o przybyciu mędrca, król wysłał swoich ministrów, aby z należnymi honorami sprowadzili go do pałacu. Powitali go u bram miasta i towarzyszyli mu aż do progu pałacu. Tam bramini recytowali hymny wedyjskie, podczas gdy Dasaratha obmył stopy mędrca i – zgodnie z zaleceniami świętych tekstów oraz zwyczajem przyjmowania mędrców – pokropił własną głowę kroplami tak uświęconej wody. Wiśwamitra został wprowadzony do wewnętrznych komnat i posadzony na wysokim fotelu, podczas gdy członkowie dworu królewskiego stali wokół niego z nabożną czcią. „To doprawdy wielki dzień!” – wykrzyknął Dasaratha. Wyraził swą radość z niespodziewanego przybycia świętej osobistości oraz z okazji, jaką zyskał, by mu służyć i oddać mu cześć. Wiśwamitra polecił królowi i ministrom usiąść, a oni usłuchali.

Mędrzec łaskawie zapytał o zdrowie i pomyślność króla oraz rodziny królewskiej, a także o pokój i dobrobyt królestwa. Pytał, czy jego rządy cechują się siłą i bezpieczeństwem oraz czy jego rząd zapewnia stały postęp poddanym. Dasaratha odpowiedział, że dzięki łasce Bożej oraz błogosławieństwom świętych i mędrców, jego poddani z poczuciem obowiązku i radością oddają się swoim licznym zadaniom bez lęku przed niepowodzeniem, a administracja ma za cel stałe wspieranie dobra ludu. Powiedział, że jego rząd służy poddanym na wiele sposobów, by pomnażać i chronić ich szczęście oraz bezpieczeństwo. Dasaratha pragnął poznać powód przybycia mędrca. Zapewnił go, że jest gotów spełnić każde jego życzenie. Z wielkim oddaniem oświadczył, że sumiennie wypełni każdy obowiązek, jaki mędrzec na niego nałoży. Cekał tylko na wiadomość, co może dla niego uczynić. Wiśwamitra skinął głową z aprobatą.

Mędrzec zwrócił się do Dasarathy i rzekł: „Nie muszę tego mówić, że jesteś bardzo prawym władcą, że szanujesz gości i petentów oraz że jesteś ucieleśnieniem wiary i oddania; sam fakt, że pod twoimi rządami imperium rozkwita, jest tego wystarczającym dowodem. Dobrobyt poddanych zależy od charakteru ich władców. Lud zaznaje spokoju bądź cierpi niepokój w zależności od tego, czy rządzący są dobrzy, czy źli. Gdziekolwiek pytałem, słyszałem, że tylko w Ajodhji można spotkać lud pełen miłości i lojalności wobec suwerena, a suwerena – pełnego przywiązania i szacunku dla swego ludu. W każdym zakamarku twego królestwa słyszę te krzepiące wieści! Dlatego wiem, że twoje słowa płyną prosto z serca. Nie mam najmniejszych wątpliwości. Nie odstąpisz od swej obietnicy. Dotrzymasz raz danego słowa”.

Te słowa mędrca głęboko poruszyły Dasarathę. „Wielcy ludzie angażują się wyłącznie w działania, które niosą pomoc światu. I cokolwiek czynią, nie wykraczają przeciwko nakazom pism świętych. Musi istnieć ważny powód dla wszystkiego, co zamierzają; w każdym swoim czynie kierowani są Wolą Bożą. Dlatego jestem zawsze gotów służyć ci wszystkimi dostępnymi mi środkami i spełnić twoje najmniejsze życzenie” – odpowiedział. Dasaratha przysięgał raz po raz, że wypełni polecenie mędrca.

To sprawiło mędrcom wielką radość. „Tak! Jak powiedziałeś, nie wychodzimy z naszych pustelni bez powodu. Przybywam do ciebie w ważnym celu! Słyszając twoją entuzjastyczną odpowiedź, jestem podwójnie szczęśliwy! Przepelnia mnie radość, że moja misja wydała owoce. Dotrzymasz swojej obietnicy, czyż nie?” – zapytał Wiśwamitra. Dasaratha odpowiedział bez zwłoki: „Mistrzu! Być może powinieneś zadawać takie pytania innym, lecz Dasaratha nie jest osobą, która łamie dane słowo! Prędeż odda życie niż ściągnie na siebie hańbę, wycofując się z obietnicy. Jakież większy skarb może posiadać monarcha niż moralność i prawość? Tylko one trwają przy nim jako źródła siły podczas wypełniania licznych obowiązków. Jeśli te dwie wartości zostaną utracone, królestwo stanie się rezydencją bez światła, dziczą opanowaną przez małe wybryki i walki frakcyjne. Zostanie rozszarpane przez anarchię i terror, a król ulegnie ostatecznej katastrofie. Jestem pewien, że taka klęska nigdy nie nawiedzi mojej dynastii przez nadchodzące wieki. Dlatego bez cienia wątpliwości wyjaw mi misję, która sprowadziła cię do Ajodhji, i przyjmij służbę, którą ten oddany sługa jest gotów ci zaoferować”.

Wiśwamitra rzekł: „Nie, nie! Nie miałem w sercu żadnych wątpliwości. Wypowiedziałem te słowa jedynie po to, by usłyszeć to zapewnienie o twoim niezłomnym przywiązaniu do prawdy! Wiem, że władcy z rodu Ikśwaku są głęboko oddani obowiązkowi dotrzymywania danego słowa. Otóż to! Potrzebuję od ciebie teraz tylko jednej rzeczy. Nie są to ani bogactwa, ani powozy, ani krowy, ani złoto, ani pułki wojska, ani służba. Potrzebuję jedynie, aby towarzyszyli mi dwaj twoi synowie – Rama i Lakszmana. Co ty na to?” – zapytał mędrzec.

W tym momencie Dasaratha stracił równowagę. Upadł do tyłu i nie mógł szybko dojść do siebie. Po chwili odzyskał spokój i zebrał się na odwagę, by wypowiedzieć kilka słów. Powiedział: „Mistrzu! Jaki pożytek będą mieli dla ciebie ci chłopcy? Misję, którą zamierzasz im powierzyć, lepiej wykonam ja, nie sądzisz? Daj mi szansę. Pozwól mi uczynić moje życie wartościowym. Powiedz mi, co mam zrobić. Czerpać będę z tego radość”. Mędrzec odpowiedział: „Jestem głęboko przekonany, że zadania, które mogą wykonać ci chłopcy, nie może podjąć się nikt inny. Tylko oni mogą je wykonać. Ani twoje miliony, ani nawet ty sam nie jesteście w stanie tego dokonać! Tacy chłopcy nie urodzili się wcześniej! I nie urodzą się ponownie! Takie jest moje przekonanie”.

„Słuchaj! Postanowiłem odprawić sławną *Jadźnię* (rytuał ofiarny). Lecz gdy tylko przystępuję do czynności wstępnych, znikąd zjawiają się złe duchy oraz demony i dopuszczają się świętokradczych zakłóceń. Przerwywają obrzęd i piętrzą przeszkody. Chcę, aby ci chłopcy odpędzili owe demony i ocalili *Jadźnię* przed tymi plugastwami, bym mógł doprowadzić ją do pomyślnego końca. Taki jest mój cel i moje pragnienie. Co ty na to?” – zapytał Wiśwamitra poważnym głosem.

Król odpowiedział: „Mistrzu! To jeszcze dzieci, są tacy mali – jakże mieliby podołać tak ogromnemu zadaniu? Jestem tutaj, w pełnej gotowości i chęci. Przybędę wraz z rydwanami, piechotą, kawalerią oraz słońcami bojowymi i będę strzegł miejsca ofiary oraz twojej pustelni. Dopilnuję, aby *Jadźnia* odbyła się z pełnym sukcesem, bez najmniejszych zakłóceń. Mam pewne doświadczenie w walce z tymi demonicznymi siłami, gdyż, jak wiesz, walczyłem przeciwko nim po stronie bogów i przyniosłem im zwycięstwo. Poradzę sobie z tym z łatwością. Poczynię przygotowania, by towarzyszyć ci choćby teraz. Pozwól mi na to” – apelował.

Słyszając te słowa, mędrzec odrzekł: „O królu! Nie przekonuje mnie nic z tego, co mówisz. Twierdzę raz jeszcze: nie zdołasz wykonać tego zadania. Czy nie pojmujesz, że przerasta ono nawet mnie, choć uważa się mnie za niemal wszechmocnego i wszechwiedzącego? Jakże więc ty mógłbyś podjąć się tego trudu i odnieść sukces? Uważasz tych chłopców za zwykłe dzieci. To błąd wynikający z twojej ojcowskiej miłości. Ja wiem doskonale, że są oni samą Boską Mocą w ludzkiej postaci. Nie wahaj się. Dotrzymaj słowa danego tak uroczyście i poślij ich ze mną niezwłocznie. W przeciwnym razie przyznaj, że nie jesteś wierny swym obietnicom. Wówczas odejdę. Wybierz jedno z dwojga, i to szybko! To nie czas na wahanie i zwłokę!”

Król przestraszył się surowości głosu mędrca; ogarnął go lęk. W rozpacz Dasaratha poprosił, by wezwano na dwór jego preceptora. Przybył Wasisztha, a widząc Wiśwamitrę, obaj wymienili uśmiechy i słowa wzajemnego szacunku. Wasisztha wysłuchał relacji króla o wszystkim, co się wydarzyło. Oczywiście Wasisztha znał doskonale Boską Naturę chłopców; postanowił więc poradzić królowi, by nie martwił się ani trochę i z radością powierzył synów pod pełną miłości opiekę mędrca.

Dasaratha tłumaczył rzewnie, że chłopcy od kilku miesięcy nie cieszą się dobrym zdrowiem i nie mają fizycznej wytrzymałości, by stanąć do walki z demonami. „Od dawna niepokoiły się o ich stan, a teraz to żądanie spadło na nas niczym uderzenie w bolesną ranę. Moje serce ani trochę nie pozwala mi posłać ich na starcie z demonami. Będę chronił swe dzieci nawet za cenę własnego życia” – lamentował król.

Wiśwamitra przerwał mu, mówiąc: „Królu! Dlaczego w tak głupi sposób zawodzisz? Powinieneś być powstrzymać się od składania obietnic, których nie potrafisz dotrzymać. To akt mrocznego grzechu, gdy władca składa przyrzeczenie bez rozważenia wszystkich ‘za’ i ‘przeciw’, a potem – gdy zostaje wezwany do jego wypełnienia – zwleka, wycofuje się, a nawet działa wbrew danemu słowu. To niegodne królów twojego pokroju. Z żalem odrzucam pomoc, którą mi oferujesz. Pomoc niesiona, choćby najmniejsza, jeśli płynie z głębokiej potrzeby służby bijącej z serca, jest tak cenna jak ofiarowanie swojego życia. Pomoc udzielana niechętnie i z wahaniem, choćby była wielka, jest godna pożałowania. Nie pragnę zadawać ci bólu i wymuszać wsparcia. Cóż! Pozostań szczęśliwy ze sobą i swoim grzechem, ja odchodzę”.

Wiśwamitra wstał i zamierzał odejść. Król upadł mu do stóp i błagał o więcej światła oraz czasu. Prosił, by nauczono go, co jest jego obowiązkiem. Błagał mędrca, by ten przekonał go o słuszności swego żądania, aby mógł wypełnić jego plan.

Wobec tego Wasisztha przywołał Dasarathę do siebie i udzielił mu rady. Rzekł: „Królu! Stajesz na drodze nadchodzącemu kosmicznemu objawieniu, potężnemu dopełnieniu. Ponieważ twoje serce przepełnia ojcowska miłość, prawda pozostaje przed tobą zakryta. Twoim synom nie stanie się żadna krzywda. Nie, nigdy. Nie ma szczytów bohaterstwa, które byłyby poza ich zasięgiem. Potężne Boskie Siły przybrały te ludzkie postaci właśnie po to, by zgładzić demony i demoniczne moce. Zatem bez dalszej zwłoki poślij po chłopców. Nie powinieneś teraz oceniać ich fizycznej siły ani miary ich inteligencji. Zważ raczej na Boskość, która tryska z nich w każdej minucie ich życia. Pamiętaj, nie istnieje siła, która mogłaby się jej oprzeć!

Po jeszcze kilku radach w tym duchu, Wasisztha posłał po księżętę, Ramę i Lakszmanę. Gdy tylko dowiedzieli się, że mędrca Wiśwamitra i Wasisztha ich wezwali, obaj przybiegli i wszedłszy do sali, skłonili się z czcią. Najpierw upadli do stóp ojca, potem do stóp Wasiszthy – rodzinnego mistrza, a następnie do stóp Wiśwamitry. Z uśmiechem na ustach Wiśwamitra zwrócił się do chłopców, gdy ci powstali i stanęli z szacunkiem z boku. Zapytał: – Chłopcy! Czy pójdziecie ze mną? Na tę perspektywę chłopcy poczuli ogromną radość.

Słyszając to, Dasaratha jeszcze bardziej upadł na duchu. Jego twarz pobiadła. Rama widział, że ojciec boleje nad Jego zgodą. Podszedł do niego łagodnie i rzekł: „Ojczcie! Dlaczego smucisz się tym, że idę z wielkim mędrcom? Czy istnieje lepszy sposób na wykorzystanie tego ciała niż oddanie go na służbę innym? To ciało zostało nam dane właśnie w tym celu. A czyż udział w świętych zadaniach ascetów i możliwość przyniesienia im ulgi w nękaniach nie jest szlachetnym przeznaczeniem? Nie ma dla nas rzeczy niemożliwych, prawda? Zgładzimy demony (Rakszasów), jakkolwiek byliby groźni, i przyniesiemy mędrcom pokój. Jeśli pozwolisz, jesteśmy gotowi wyruszyć w tej samej chwili”. Te słowa, przepełnione odwagą, posłużyły uśmierzeniu, przynajmniej w pewnym stopniu, niepokoju Dasarathy.

Lecz król wciąż toczył wewnętrzną walkę. Nie potrafił zdecydować, co odpowiedzieć. Przyciągnął Ramę do siebie i rzekł: „Synu! Rakszasowie to nie są zwykli wrogowie! Wieści głoszą, że są wśród nich Sunda, Upasunda, Maricza, Subahu i inni. Są oni potwornie okrutni. Ich fizyczny wygląd jest nieopisanie

odrażający. Nie miałeś dotąd okazji oglądać tak przerażających postaci. Nie mogę znieść myśli o chwili, w której staniesz z nimi twarzą w twarz. Jakże możesz walczyć z tymi oszustami, którzy są mistrzami kamuflażu i fizycznych przemian? Do tej pory nie słyszałeś nawet słowa 'bitwa'! Nie widziałeś też prawdziwej walki na polu boju. A teraz nagle zostajesz wezwany do walki z tak potężnymi wrogami! Ach! Przeznaczenie jest doprawdy okrutne! Czyż moi synowie muszą u progu swego życia mierzyć się z tak potworną próbą?"

Gdy te myśli kłębiły się w jego głowie, Dasaratha zalewał się łzami płynącymi z udręczonego serca. Lakszmana zauważył słabość ducha swojego ojca i rzekł: „Ojczu! Po co te łzy? Nie jesteśmy lęklivymi dziewczętami! Pole bitwy to nasza właściwa arena. Wojna to nasz prawowity obowiązek, a stanie na straży prawości (*Dharmy*) to nasza prawdziwa odpowiedzialność. Służba mędrcom i dbanie o zasady moralne są dla nas niczym oddech. Dziwi mnie, że smucisz się z powodu naszej wyprawy w tak chwalebnej misji! Świat będzie się z Ciebie śmiał przez ten pokaz słabości. Poślij nas ze swą miłością i błogosławieństwem. Ja będę towarzyszył bratu i powrócę w blasku zwycięstwa”.

Rama widział, że ojciec uległ bezgranicznemu przywiązaniu do Niego. Podszedł do tronu i z miłością ujął go za rękę. Rzekł: „Ojczu! Zdaje się, że zapomniałeś, kim jesteś. Przywołaj w swej pamięci to, kim jesteś; w jakim rodzie królewskim, uwiecznionym przez których przodków, przyszedłeś na świat i jak wielką sławę oni zdobyli. Wtedy przestaniesz płakać tak, jak czynisz to teraz. Urodziłeś się w dynastii Ikśwaku. Do dziś przeżyłeś swe lata jako samo ucieleśnienie *Dharmy*. Trzy światy obwołały cię sumiennym wykonawcą ślubów, strażnikiem i krzewicielem *Dharmy* oraz najdzielniejszym bohaterem, tak na polu bitwy, jak i poza nim. Jesteś świadom, że nie ma większego grzechu niż wycofanie raz danego słowa. Złamanie obietnicy złożonej mędrcomi splami twoją dobrą sławę. Twoi synowie nie zniosą tej hańby. Gdy nie potrafisz postąpić zgodnie ze swym słowem, nie będziesz miał udziału w zasługach z odprawionych przez Ciebie ofiar, ani nawet z dobroczynnych czynów, takich jak kopanie studni czy sadzenie drzew. Po co mnożyć słowa? My, twoi synowie, czujemy, że znamieniem hańby, przed którym musimy schylić głowy, jest choćby słuchanie pogłosek o tym, że Dasaratha złamał daną obietnicę. To niezatarta plama na reputacji samej dynastii”.

Twoja miłość do synów jest ślepa. Nie opiera się na rozeznaniu. Przyniesie nam ona karę, a nie ochronę. Jeśli naprawdę kieruje tobą miłość do nas, powinienes dbać o pomnożenie naszej sławy, czyż nie? Oczywiście, nie jesteśmy w pozycji, by ci doradzać. Ty to wszystko wiesz. To twoje przywiązanie wciągnęło cię w te mroki niewiedzy. To ono utrudniło ci rozpoznanie twojego obowiązku. Co do nas – nie mamy w sobie ani krzty lęku. Zwycięstwo z pewnością nas poślubi. Nie wahaj się, pobłogosław nas i powierz mędrcom”. Tak oto prosił Rama, a skłoniwszy nisko głowę, dotknął stóp swego ojca.

Dasaratha przyciągnął Ramę do siebie i pogłaskał go po głowie. Powiedział: „Synu! Wszystko, co rzekłeś, jest prawdą. Twoje słowa są niczym najcenniejsze klejnoty. Nie jestem głupcem, by im przeczyć. Wyruszyłbym z moją armią składającą się ze wszystkich czterech formacji i chronił ofiarną ceremonię mędrca kosztem wszystkiego, co posiadam. Lecz mój umysł nie przyjmuje propozycji, by posłać Was – dopiero co szkolonych w sztukach walki i władaniu bronią – wprost w objęcia tych demonicznych Rakaszów. Żaden ojciec świadomie nie odda swych synów w paszczę tygrysa. Czy i Tobie godzi się pogrążyć nas w płomieniach rozpacz? Wyprosiliśmy Wasze zejście na ziemię surowymi wyrzeczeniami i pielęgnowaliśmy Was jak sam oddech naszego życia. Ach! Cóż ktokolwiek może począć, gdy samo przeznaczenie jest przeciwko nam? Nie będę winił ani Ciebie, ani nikogo innego. To konsekwencja grzechów, które sam popełniłem”.

(Ciąg dalszy w następnym numerze...)

OBCHODY STULECIA URODZIN BHAGAWANA

RELACJA

Setki tysięcy wielbicieli z całego świata zgromadziło się w Prasanthi Nilayam, aby wziąć udział w uroczystych obchodach stulecia urodzin Bhagawana Sri Sathya Sai Baby, które trwały dziesięć dni, od 13 do 23 listopada 2025 roku. Dzięki skrupulatnemu planowaniu zapewniono wielbicielom komfortowe warunki pobytu. Codziennie podczas czterech sesji podawano Maha Prasasadam Swamiego. Szereg dostojników, w tym prezydent, premier, wiceprezydent Indii, ministrowie i gubernatorzy, odwiedzili Prasanthi Nilayam, złożyli hołd Bhagawanowi i wygłosili inspirujące przemówienia, wychwalając Boską Misję oraz wysiłki SSSCT i SSSSO w promowaniu Jego Misji i szerzeniu Jego przesłania.

Wreszcie nadszedł dzień 23 listopada 2025 roku, w którym ludzkość z oddaniem i wdzięcznością pragnęła celebrować urodziny Tego, który nie ma urodzin. Tłumy z całych Indii i różnych krajów świata zgromadziły się w tej Oazie Pokoju, aby złożyć hołd i oddać cześć Panu. Stadion *Hill View*, miejsce uroczystości, wypełnił się po brzegi, gdy już od wczesnego poranka zaczęli napływać wielbiciele. Scena została kunsztownie udekorowana, stosownie do okazji. Obchody, które rozpoczęły się 13 listopada, osiągnęły swój punkt kulminacyjny w tym świętym dniu.

Stadion *Sri Sathya Sai Hill View* tętnił modlitewnym skupieniem, podczas gdy Złoty Rydwan Bhagawana majestatycznie poruszał się wśród zgromadzonych. Przedstawiciele różnych skrzydeł Organizacji Sevy Sri Sathya Sai, studenci instytucji edukacyjnych Bhagawana oraz wielbiciele z wielu krajów dołączyli do uroczystej procesji, tworząc wspaniałe widowisko. Po imponującej procesji odbyły się prezentacje kulturalne przygotowane przez dzieci z programu *Bal Vikas* z Gudżaratu, Karnataki i Tamil Nadu.

Pan R.J. Rathnakar, Zarządzający *Sri Sathya Sai Central Trust*, powitał wszystkich zgromadzonych w Prasanthi Nilayam. Kreśląc globalny zasięg Misji, podkreślił wartości takie jak zaufanie, wiara i niezachwiane oddanie, które pozwalają tej Misji trwać i rozwijać się.

Premier stanu Telangana, pan Anumula Revanth Reddy, opisał swój udział w obchodach stulecia jako rzadki zaszczyt. Zauważył, że Bhagawan Sri Sathya Sai Baba podbił serca ludzi miłością i współczuciem, oraz dodał, że Bhagawan nieustannie inspirował miliony osób. Wyraził uznanie dla szeroko zakrojonych działań Fundacji (*Trustu*) w dziedzinie edukacji, opieki zdrowotnej oraz projektów związanych z wodą pitną, w tym za rozwiązanie kryzysu wodnego w Mahabubnagar. Zapewnił o pełnym wsparciu ze strony rządu Telangany i ogłosił, że obchody stulecia otrzymały status oficjalnego święta państwowego (stanowego).

Zwracając się do zgromadzonych, pan Nara Chandrababu Naidu podkreślił boski cel przyjścia Bhagawana na świat oraz bezprecedensowy wkład Jego Misji. Przypomniał o wielkiej wadze, jaką Bhagawan przywiązywał do Prawdy, Prawości, Miłości, Pokoju i Służby. Premier szczegółowo opisał globalny wpływ Organizacji poprzez jej niezmordowaną, wieloaspektową działalność.

Następnie pochwalił Fundację za zorganizowanie uroczystości minionych dziesięciu dni z niezwykłym oddaniem. Stwierdził, że spośród wielu wydarzeń, w których uczestniczył, to wyróżniało się jako jedno z najbardziej zdyscyplinowanych zgromadzeń modlitewnych, jakich kiedykolwiek był świadkiem. Wyraził uznanie dla obecności wielbicieli zarówno z kraju, jak i z zagranicy, podkreślając, że wszystkich wypełniała radość i wewnętrzny pokój.

Premier zauważył, że na Fundacji spoczywa teraz jeszcze większa odpowiedzialność. Bhagawan Sri Sathya Sai Baba poprzez Swoje życie i przesłanie ofiarował ludzkości bezcenny dar. Choć nie jest już obecny fizycznie, Jego nauki wciąż prowadzą i inspirować każdego. Obecnie zbiorowym obowiązkiem

wielbicieli oraz Fundacji jest niesienie Jego Boskiego Przesłania na cały świat, krzewiąc powszechny pokój i szczęście.

Zaznaczył ponadto, że Puttaparthi jest miejscem wyjątkowym – tam, gdzie duchowość i boska moc jednoczą się w doskonały sposób. Wyraził opinię, że Puttaparthi pozostanie świętym celem pielgrzymek dla przyszłych pokoleń. Kończąc swoje wystąpienie, pochwalił decyzję Fundacji o celebrowaniu stulecia przez cały rok, tak aby przesłanie i ideały Swamiego mogły dotrzeć do jak najszerszego grona odbiorców.

Po przemówieniu Premiera Andhra Pradesh, odczytano przesłanie przesłane z okazji obchodów stulecia urodzin Bhagawana Sri Sathya Sai Baby przez pana M.K. Stalina, Premiera Tamil Nadu, wychwalające humanitarne inicjatywy Bhagawana. Następnie głos zabral pan Indrasena Reddy, Gubernator Tripury, który przemówił w języku telugu. Mówił o projektach humanitarnych Bhagawana, które przynoszą korzyści wszystkim bez względu na kastę czy wyznanie, o transformacji, jaką wywołał w jednostkach, oraz o tym, jak *Sri Sathya Sai Central Trust*, Organizacja Sewy Sri Sathya Sai i inne instytucje Fundacji kontynuują te inicjatywy.

Wiceprezydent Indii, pan C.P. Radhakrishnan, w swoim wystąpieniu podkreślił trwałe dziedzictwo Bhagawana, zakorzenione w bezinteresownej służbie, miłości, jedności ludzkości i duchowym odrodzeniu. Mówił o globalnym wpływie ruchu Sai w dziedzinie edukacji, opieki zdrowotnej, służby na rzecz wsi i rozwoju człowieka, biorącym swój początek w Puttaparthi. Wiceprezydent wezwał młodych urzędników służby cywilnej oraz obywateli do przyswojenia Wartości Ludzkich takich jak prawność, dyscyplina, oddanie i służba, zachęcając do postrzegania służby publicznej jako obowiązku duchowego. Podkreślił aktualność przesłania Baby o harmonii między religiami oraz ideału „wszyscy za jednego, jeden za wszystkich” dla współczesnych Indii, wzywając do dalszej współpracy między organizacjami duchowymi a rządem w tworzeniu infrastruktury dla dobra ludzkości.

Po odśpiewaniu hymnu państwowego i odprawieniu *Arati* dla Bhagawana, program poranny dobiegł końca.

Obchody zakończyły się wieczorem 23 listopada 2025 roku wspaniałym i podniosłym duchowo finałem w Prasanthi Nilayam. Stadion *Sri Sathya Sai Hill View*, przyozdobiony w odświętnym blasku, powitał tysiące wielbicieli z Indii i zagranicy, którzy zebrali się, by stać się świadkami wieczoru łączącego tradycję, światowy kunszt muzyczny i najnowocześniejsze pokazy wizualne.

Program rozpoczął się od *Dzhula Mahotsawam* (Ceremonia Huśtawki), symbolizującego intymną więź między wielbicielem a Boskością. Elegancko udekorowana i rozświetlona barwnym blaskiem huśtawka kołysała się łagodnie, podczas gdy stadion wypełniały dźwięki wedyjskich hymnów. Atmosfera przesycona była świętością i czcią, nadając ton dalszemu przebiegowi wieczoru.

Następnie nastrój zmienił się, wprowadzając zgromadzonych w stan głębokiego muzycznego uniesienia. Filharmonia Praska zaprezentowała „Wieczną Symfonię Bezinteresownej Miłości” – koncert orkiestrowy, który łączył w sobie głębię oddania z klasyczną wirtuozerią. Instrumentaliści i wokaliści z Indii oraz z zagranicy, zaprezentowali bogatą mozaikę kojącej muzyki, celebrując uniwersalne przesłanie Bhagawana o jedności i bezinteresownej miłości. Ich występ zwieńczyły pełne oddania *bhadżany*, których echo niosło się po wzgórzach Puttaparthi.

Wieczorem, uroczystości osiągnęły spektakularne apogeum, w postaci pokazu dronów. Ponad dwa tysiące dronów tworzyło na otwartym niebie niezwykle formacje – postać Swamiego z Jego ukochaną słońcą Sai Geetą, Pana Hanumana, Swamiego z symbolem *Sarwa Dharma* i inne. Pokazowi towarzyszyły lasery oraz olśniewające fajerwerki, które rozświetliły niebo nad Prasanthi Nilayam. To świąteczne wydarzenie zakończyły się *bhadżanami* i *Arati*, wieńcząc tym samym obchody Stulecia.

SRI SATHYA SAI SATHYANARAYANA VRATAM (Uroczyste Ślubowanie i Rytuał ku czci Pana Prawdy) i **SRI SATHYA SAI DIVYA RATHOTSAVAM** (Uroczysta Procesja Rydwanu)

Poranek 18 listopada rozpoczął się od uroczystego przybycia złotego posągu Bhagawana. Plac bhadżanowy *Sai Kulwant Hall* wypełnił się po brzegi małżeństwami gotowymi do odprawienia ceremonii *Sri Sathya Sai Sathyanarayana Vratam*. Kapłani prowadzili parę krok po kroku instruując je w językach angielskim i telugu, jak wykonać rytuał *Vratam*, zgodnie z zaleceniami pism świętych. Następnie przytoczono *Sri Sathya Sai Sathyanarayana Vrata Katha* (opowieść związaną z tym rytuałem).

W czasie trwania *Vratam* w annałach Prasanthi Nilayam zapisała się historyczna chwila: oto po raz pierwszy zaprezentowano przepiękny, mierzący ponad 8 metrów (27 stóp) srebrny rydwan, wykonany specjalnie na tę okazję przez uzdolnionych rzemieślników z okazji inauguracyjnej ceremonii *Sri Sathya Sai Divya Rathotsavam*. Wśród gromkich braw i płynącego z serc oddania, na ten potężny rydwan wzniesiono złoty posąg Bhagawana, dając sygnał do rozpoczęcia olśniewającego *Rathotsavam* (procesji rydwanu). Procesja wkrótce wyruszyła spod Bramy *Gopuram* w kierunku *Sri Pedda Venkama Raju Kalyana Mandapam* (Hala Ślubów imienia Sri Pedda Venkama Raju – ojca ciała Sri Sathya Sai).

Częścią tego królewskiego korowodu były kunsztownie udekorowane palankiny (bogato zdobione lektyki) niosące posągi Sri Wenugopali Swamiego, Sri Sita-Ramy, Lakszmany i Hanumana. Artyści ludowi tańczyli w ekstazie wzdłuż trasy procesji, a wielbicieli rozbijali kokosy, ofiarowywali kwiaty i odprawiali *Arati*. Ta wielka procesja zakończyła się przy Dali Ślubów *Sri Pedda Venkama Raju Kalyana Mandapam*.

WIZYTY ZNANYCH OSOBISTOŚCI W PRASANTHI NILAYAM

Cała plejada wybitnych osobistości ze świata polityki odwiedziła Prasanthi Nilayam podczas obchodów Stulecia Urodzin Bhagawana, aby złożyć hołd w *Divya Sannidhi* (Boskim Miejscu Spoczynku).

Minister Handlu i Przemysłu rządu Indii, pan Piyush Goyal, ofiarował swoje modlitwy przy *Divya Sannidhi* wieczorem 15 listopada. Odwiedziwszy Prasanthi Nilayam wcześniej w 2016 roku, pan Piyush Goyal wyraził głęboki podziw dla niezmordowanych wysiłków Fundacji (*Trustu*) w zachowaniu i krzewieniu świętej misji oraz przesłania Bhagawana.

Zwracając się do zgromadzonych, z czułością przywołał uniwersalne Wartości Ludzkie, które Bhagawan zaszczerpił w każdym sercu: „Kochaj wszystkich, wszystkim służ” oraz „Zawsze pomagaj, nigdy nie krzywdź”. Podkreślił znaczenie dzielenia się naukami Bhagawana ze społeczeństwem, potwierdzając, że Wartości te są prawdziwą siłą i przewodnim światłem Indii.

Dodał również, że jest niezmiernie szczęśliwy, mogąc uczestniczyć w obchodach Stulecia Bhagawana i z niecierpliwością oczekuje następnych swoich wizyt w Puttaparthi w przyszłości. Pan Piyush Goyal wyraził także uznanie dla oddanej służby *Seva Dal* (wolontariuszy), wielbicieli oraz *Sri Sathya Sai Central Trust*, chwalać ogrom pracy wykonywanej w Prasanthi Nilayam na rzecz szerzenia na całym świecie przesłania Bhagawana o miłości i bezinteresownej służbie.

INSPIRUJĄCE PRZEMÓWIENIE PREMIERA

Premier Indii, pan Narendra Modi, odwiedził Prasanthi Nilayam rankiem 19 listopada, aby wziąć udział w obchodach Stulecia Urodzin Bhagawana. Po przybyciu do *Sai Kulwant Hall*, Premier został serdecznie powitany przez pana R.J. Rathnakara, Zarządzającego Fundacją *Sri Sathya Sai Central Trust*. W imieniu Fundacji, Premier przekazał rolnikom 100 krów rasy Gir. Następnie pan Narendra Modi złożył hołd *Divya Sannidhi* Bhagawana oraz przy głównym ołtarzu wewnątrz hali *bhadżanowej*. Potem udał się na stadion *Sri Sathya Sai Hill View*.

Uroczystości na stadionie rozpoczęły się od inwokacji – wedyjskich śpiewów w wykonaniu studentek z kampusu Anantapur uniwersytetu SSSIHL. Następnie pan Nara Chandrababu Naidu oraz pan R.J. Rathnakar uroczystie uhonorowali Premiera. Potem pan Rathnakar wygłosił przemówienie, witając

wszystkich dostojników i dziękując szczególnie Premierowi za uświetnienie tej okazji swoją obecnością. Zarządzający podziękował również Premierowi (stanu) za nadanie obchodom Stulecia Bhagawana statusu święta państwowego oraz za wszelkie wsparcie udzielone Fundacji Centralnej przez rząd stanowy. Wspomnił również w sposób szczególny o wielbicielach Swamiego i członkach Organizacji na całym świecie, którzy przyczynili się do podtrzymania i dalszego szerzenia dziedzictwa Bhagawana.

Uroczysta inwokacja muzyczna, *Maitreem Bhajata*, została wykonana przez uznaną solistkę muzyki karnatyckiej i laureatkę orderu *Padma Bhushan*, panią Sudha Ragunathan, oraz pana Navin. Tuż po nich odbył się pokaz tradycyjnego tańca *Kuchipudi*. Następnie uczniowie ze szkół Sri Sathya Sai w Gudźaracie zaprezentowali taniec do pieśni *Mano Garbo Re Rame Raj Ne Darbar*. Kolejnym punktem programu był taniec z gatunku *fusion* zatytułowany „Hołd dla Sri Sathya Sai Baby”, w choreografii laureata nagrody państwowej *National Award Kala Master*, wykonany przez uczniów szkół Swamiego. Finałowym pokazem artystycznym była perkusyjna ekstrawagancja pod przewodnictwem laureata orderu *Padma Shri*, pana Anandana „Drumsa” Sivamaniego, któremu towarzyszył zespół pana Unnikrishnana Marara z Kerali oraz zespół pana Manimarana z Tamil Nadu.

Dostojnicy uświetniający tę okazję wygłosili następnie swoje przemówienia, a jako pierwsza głos zabrała pani Aishwarya Rai Bachchan. Jako absolwentka programu *Sri Sathya Sai Bal Vikas*, mówiła ona szczegółowo o tym, jak zainaugurowany przez Swamiego we wczesnych latach 60. program Edukacji w Wartościach Ludzkich (EHV) przemienia dzieci. Kolejnym mówcą był laureat najwyższego odznaczenia cywilnego *Bharat Ratna*, pan Sachin Tendulkar. Z czułością wspominał on swoje spotkania ze Swami podczas *Sri Sathya Sai Unity Cup* w 1997 roku, kiedy to grał na tym samym stadionie, na którym odbywały się obecne uroczystości.

Minister Informatyki, Elektroniki i Komunikacji, Zarządzania w Czasie Rzeczywistym oraz Rozwoju Zasobów Ludzkich w rządzie stanu Andhra Pradesh, pan Nara Lokesh, mówił o dobitnym wezwaniu Bhagawana skierowanym do młodzieży, by uczyniła swoje życie i energię wartościowymi poprzez służbę narodowi. Po nim głos zabrał Wicepremier stanu Andhra Pradesh, pan Konidela Pawan Kalyan, który wspomniął o przyjeździe Bhagawana na świat w zacofanym regionie stanu. Podkreślił, jak Swami przekształcił to miejsce w światowe centrum duchowe, do którego pielgrzymują rzesze ludzi. Premier stanu Andhra Pradesh, pan Nara Chandrababu Naidu, wychwalał dzieła humanitarne Bhagawana jako najpełniejszy wyraz Jego nauk zawartych w haśle: *Manava Seva is Madhava Seva* (Służba człowiekowi jest służbą Bogu). Przypomniął również, że był świadkiem, jak wola (*Sankalpa*) Swamiego zmaterializowała się w postaci ogromnego projektu wody pitnej.

Następnie Premier Indii, pan Narendra Modi, zainaugurował program *Sukanya Samridhi Yojana* dla 20 000 dziewcząt w dystrykcie Sri Sathya Sai (inicjatywę podjętą przez Fundację), wręczając certyfikaty uczestnictwa trzem dziewczętom. Następnie do obiegu wprowadzono pamiątkową srebrną monetę o nominale 100 rupii, wybitą z okazji stulecia Bhagawana, a tuż po niej pamiątkowy znaczek pocztowy z portretem Bhagawana oraz znaczki przedstawiające *Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning*, *Sri Sathya Sai Institute of Higher Medical Sciences* oraz Prasanthi Nilayam.

Następnie Premier wygłosił swoje przemówienie, stwierdzając, że sama możliwość świętowania Stulecia Urodzin Bhagawana jest błogosławieństwem od Niego samego. Zauważył, że działania służebne inspirowane przez Bhagawana rozwijają się z każdym dniem, pomimo Jego fizycznej nieobecności. Wyraził również uznanie dla *Sri Sathya Sai Central Trust* oraz *Organizacji Sevy Sri Sathya Sai* za nadanie służbie (*Seva*) zorganizowanej, instytucjonalnej i długofalowej formy oraz przedstawienie jej jako wzoru dla wszystkich. Podkreślił, że ta święta ziemia Puttaparthi posiada cudowną moc, która wlewa współczucie w słowa, pokój w myśli i pragnienie służby w czyny każdej osoby, która wkracza do tej Boskiej Siedziby.

Kontynuując, Premier powiedział: „Przyjaciele! Centralną wartością cywilizacji indyjskiej jest *Sewa*, czyli służba. Wszystkie nasze różnorodne tradycje duchowe i filozoficzne ostatecznie prowadzą do tego

jednego ideału, niezależnie od tego, czy kroczy się ścieżką *Bhakti*, *Dźniana* czy *Karmy* (Oddania, Mądrości czy Działania). Każda z nich jest połączona z *Sewą*. Czymże jest *Bhakti* (oddanie) bez służby Boskości obecnej we wszystkich istotach? Czym jest *Dźniana* (wiedza), jeśli nie budzi współczucia dla innych? Czym jest *Karma* (działanie), jeśli nie duchem ofiarowania swojej pracy jako służby społeczeństwu? *Seva Paramo Dharmah* (służba jest najwyższą *Dharmą*). Ten etos podtrzymywał Indie przez wieki zmian i wyzwań; to on nadał naszej cywilizacji wewnętrzną siłę. Wielu z naszych wielkich świętych niosło to ponadczasowe przesłanie, dostosowując je do danych czasów. Sri Sathya Sai Baba umieścił *Sewę* w samym sercu ludzkiego życia. Często powtarzał: „Kochaj wszystkich, słuź wszystkim”. Dla Niego *Sewa* była Miłością w działaniu. Jego instytucje – edukacyjne, medyczne, rozwoju obszarów wiejskich i wiele innych – stanowią żywy dowód Jego filozofii. Duchowość i służba nie są odrębne, lecz są różnymi przejawami tej samej prawdy”.

PREZYDENT WYRAŻA UZNANIE DLA MISJI SAI

Prezydent Indii, pani Droupadi Murmu, przybyła do Puttaparthi, aby wziąć udział w obchodach Stulecia. W uroczystościach uczestniczyli również Premier stanu Andhra Pradesh, pan Nara Chandrababu Naidu oraz pan Nara Lokesh.

Dostojnicy złożyli hołd u *Divya Sannidhi* oraz *Mandirowi* (świątyni) w hali *Sai Kulwant*, po czym udali się do Auditorium *Poornachandra*. Po odśpiewaniu hymnu państwowego i inwokacji wedyjskiej, pan R.J. Rathnakar wygłosił przemówienie powitalne. Dziękując Pani Prezydent za uświetnienie obchodów swoją obecnością, mówił o nieocenionej służbie pełnionej przez wielbicieli Bhagawana na całym świecie. Zauważył, że w dowolnym momencie, w jakimś zakątku globu, zawsze odbywa się bezinteresowna służba pod imieniem Swamiego. Zarządzający wspominał szczególnie o głębokim oddaniu mieszkańców stanu Orisa oraz o tym, jak przeprowadzona tam procesja *Sri Sathya Sai Divya Paduka Yatra* stała się inspiracją dla wszystkich. Rydwan *Sri Sathya Sai Prema Pravahini Yatra* został bardzo ciepło przyjęty w tym stanie i obecnie przemierza Indie wzdłuż i wszerz.

Pan Nimish Pandya przybliżył zgromadzonym gościom ogrom prac prowadzonych w zacofanych, plemiennych regionach Indii oraz odzew, z jakim się one spotykają. Wszystkie wioski plemienne w górach Nilgiri przeznaczyły 10% swoich plonów na rzecz misji Bhagawana. Podobnie mieszkańcy wiosek plemiennych w regionie Paderu w dolinie Arakku połączyli siły z Młodzieżą Sai i wielbicielami, aby stworzyć 750 projektów wodnych w tamtejszych górzystych terenach. Następnie przedstawił on specjalny program, który miał zostać zainaugurowany właśnie tego dnia – *Sri Sathya Sai Adivasi Mahila Swasthya Sashaktikaran Karyakram*. W ramach tej inicjatywy opieką zostanie objętych 500 wiosek plemiennych w 10 stanach Indii, ze szczególnym uwzględnieniem opieki zdrowotnej dla kobiet z tych społeczności. Inicjatywa ta, zaplanowana na trzy lata (począwszy od 2026 roku), skupi się na takich obszarach jak higiena osobista, badania przesiewowe w kierunku anemii, raka piersi i szyjki macicy, zwalczanie niedożywienia, zapewnienie specjalistycznej opieki medycznej poprzez telemedycynę oraz udostępnienie czystej wody pitnej dzięki zrównoważonym mikro-projektom wodnym.

Dr Shivendra Kumar, koordynator *Sri Sathya Sai Global Council*, podzielił się szczegółami globalnej inicjatywy „Uniwersalna Pochodnia Pokoju Sri Sathya Sai”. Następnie Pani Prezydent zapaliła płomień, który odwiedzi 140 krajów, niosąc ponadczasowe przesłanie Bhagawana.

Później głos zabrał pan Nara Chandrababu Naidu, Premier stanu Andhra Pradesh, który podziękował Pani Prezydent za udział w obchodach Stulecia. Mówiąc o wiecznym przesłaniu Sai, pan Naidu stanowczo stwierdził, że gdyby każdy naród je przyjął, pokój na świecie byłby zagwarantowany. Przywołując postanowienie Bhagawana, by służyć potrzebującym, mówił o tym, jak godnie dziedzictwo to jest kontynuowane przez Jego instytucje. Stwierdził, że żadna inna organizacja nie może poszczycić się liczbą 750 tysięcy oddanych wolontariuszy.

Prezydent Indii, pani Droupadi Murmu, w swoim przemówieniu do zgromadzonych wyraziła radość z możliwości ponownego odwiedzenia Prasanthi Nilayam, a co ważniejsze – z obecności właśnie podczas obchodów Stulecia. Pochwaliła instytucje Bhagawana za nacisk na kształtowanie charakteru oraz za odgrywanie istotnej roli w budowaniu narodu. Pani Prezydent wyraziła życzenie, abyśmy wszyscy uczcili Stulecie Bhagawana poprzez złożenie przyrzeczenia, że miłość i służba – dwie cechy tak Mu bliskie – stały się zasadami naszego życia.

Wydarzenie zakończyło się odśpiewaniem hymnu państwowego i odprawieniem *Arati* dla Bhagawana.

KONCERTY I PROGRAMY KULTURALNE

W dniach od 13 do 23 listopada 2025 roku w *Sai Kulwant Hall* oraz na stadionie *Hill View* odbyło się wiele różnorodnych koncertów i wydarzeń kulturalnych, które nadały uroczystościom wyjątkowego splendoru.

Recital fletowy Anirbana Roya i pokaz tańca

Pierwszym występem wieczorem 13 listopada był koncert młodego i obiecującego flecisty Anirbana Roya, który wraz z utalentowanymi akompaniatorami dał w *Sai Kulwant Hall* popis pełnej słodczy muzyki instrumentalnej. Po nim odbył się pokaz tańca w wykonaniu uczennic ze szkoły średniej *Sri Sathya Sai Higher Secondary School*.

Pokaz laserowy i projekcja na ekranie wodnym

Po raz pierwszy w historii Puttaparthi nad rzeką Chitravathi odbyło się widowisko z wykorzystaniem laserów i projekcji na ekranach wodnych. Motywami przewodnimi pokazu były: *Sai Avatara Vaibhavam* (Wspaniałość Awatara Sai) oraz *Chitravathi – Niebiańska Rzeka Miłości*, ożywiające różne aspekty życia i misji Bhagawana. Od 13 listopada, przez cały czas trwania obchodów Stulecia, widowisko to było emitowane każdego wieczoru, przyciągając rzesze wielbicieli.

Koncert sitarowy Roopy Panesar i Ustada Kirpala Singha Panesara

Wieczorem 14 listopada Roopa Panesar oraz Ustad Kirpal Singh Panesar wykonali koncert na sitarze zatytułowany „*Garland of Strings*” (Girlanda Strun). Artyści otoczyli wszystkich zgromadzonych falami błogiej, uświęcającej muzyki.

Muzyka zachodnia w wykonaniu Dany Gillespie

15 listopada uznana solistka i wieloletnia wielbicielka Bhagawana, pani Dana Gillespie, zaprezentowała melodyjny koncert zachodniej muzyki wokalne pt. „*Melodies of Divine Love*” (Melodie Boskiej Miłości). W jej występie znalazły się pieśni nabożne, które śpiewa od dziesięcioleci – od *Start the Day with Love*, przez *Om Shakti*, aż po uwielbiane przez wszystkich *Shower the Rose Petals*. Każdy utwór był przeplatany prostymi, poruszającymi anegdotami o miłości i przewodnictwie Swamiego.

Koncert na sarodzie: Ustad Amjad Ali Khan i Ayaan Ali Bangash

Wieczorem 16 listopada odbył się urzekający koncert instrumentalny na sarodzie (instrument strunowy, bezprogowy) zatytułowany „*Strings of Peace*” (Struny Pokoju), zaprezentowany przez Ustada Amjada Ali Khana i jego syna, Ayaana Ali Bangasha.

Koncert na veenie: Pandit Vishwa Mohan Bhatt i Pandit Salil Bhatt

Wieczorem 17 listopada wystąpił kolejny słynny duet ojca i syna: Pandit Vishwa Mohan Bhatt, twórca światowej sławy instrumentu *Mohan Veena*, oraz Pandit Salil Bhatt, twórca *Sattwic Veena*. Artyści zaprezentowali porywający koncert instrumentalny. Rozpoczynając od inwokacji *Vakratunda Mahakaya*, muzycy wykonali radżaistańską pieśń powitalną, a następnie utwory z nagrodzonego nagrodą *Grammy*

albumu *A Meeting by the River*. Przekazali tym samym publiczności, że muzyka jednoczy ludzkość, pokonując wszelkie bariery językowe i kulturowe.

Pełne oddania melodie wokalne w wykonaniu pana Abby V. i pani Antary Nandy

18 listopada pan Abby V. oraz pani Antara Nandy zaprezentowali program muzyki pełnej wielbienia zatytułowany „*Suranjali*”. Duet wykonał szereg uduchowionych utworów, rozpoczynając od znanego *Sathyam Sivam Sundaram*, poprzez *Ek Radha Ek Meera*, kirtan Annamaczari *Brahmamokkate*, a kończąc na porywającym *Pandhari Bhajan*.

Program z okazji Dnia Kobiet – przemówienie Swamiego Chidananda Saraswatiego

Z okazji Dnia Kobiet, przypadającego 19 listopada, Prasanthi Nilayam stało się świadkiem wieczoru przepełnionego oddaniem, mądrością i przemieniającą mocą *Nada Brahman* (Boga pod postacią dźwięku). Mówca wieczoru, Swami Chidananda Saraswati, przemawiał z sercem pełnym czci dla Bhagawana. Powiedział, że Swami zstąpił na ziemię, aby oświecić ludzkość na ścieżce ku Boskości. Przywołał liczne doświadczenia, w tym przypadki materializacji *Wibhuti* na wizerunkach Baby, zauważając, że sam Baba był ucieleśnieniem *Wibhuti* – czystości, prostoty i boskiej chwały. Wspominał także swoją wizytę z 1987 roku, kiedy to Baba mówił o *Sanathana Dharmie* jako o potrzebie chwili – uniwersalnej ścieżce, na której wszyscy są jednością, ponad kastą, wyznaniem, kolorem skóry, regionem czy religią.

Zakończył w języku hindi słowami: „Zapach ziemi pochodzi od dobrych ludzi, a zapach człowieka bierze się z jego człowieczeństwa, zrodzonego z *Sewy* (służby), *Samarpany* (oddania), *Tyagi* (poświęcenia) i *Premy* (miłości)”.

Program z okazji Dnia Kobiet – pani Sudha Ragunathan i chór

W drugiej części programu pani Sudha Ragunathan poprowadziła koncert pt. „*Nada Shakti*”, będący hołdem dla „*Nari Shakti*” – celebracją kosmicznej siły żeńskiej poprzez dźwięk. Zdefiniowała ona *Nada Shakti* jako kosmiczną wibrację, która wznosi świadomość, zmieniając dźwięk w modlitwę, a modlitwę w wewnętrzną przemianę. Przytoczyła przy tym wzniosłą prawdę: „Tam, gdzie jest *Nada* (dźwięk), tam jest Sai; tam, gdzie jest Sai, tam panuje nieskończony pokój”.

Słynna śpiewaczka odniosła się do nauk Bhagawana Baby, które mówią, że muzyka jest energią duchową, a kobiecość – ucieleśnieniem boskiego współczucia, czystości i siły. Bhagawan często powtarzał, że *bhaddhan* jest rozmową z Bogiem, a kiedy serce śpiewa, dusza promienieje. Pani Sudha Ragunathan zaprezentowała szereg kompozycji, z których każda była niczym wonny kwiat złożony u Lotosowych Stóp Pana.

Ta muzyczna wiązanka zawierała utwory takie jak: *Pranamami Sayeesha* (pierwsza *kriti* z cyklu *Sai Pancharatnas*), *Bho Shambho*, *Sri Rama Nee Namam Yento Ruchira*, *Kurai Onrum Illai* i inne. Artystka podzieliła się poruszającą osobistą anegdotą o tym, jak narodził się słynny *bhaddhan* *Sai Baba Geeta Sudha* – stało się to wtedy, gdy Baba z miłością zaśpiewał go specjalnie dla niej. Zakończyła modlitwą o to, by świat, patrząc na wielbicieli Bhagawana, widział w nich odbicie samego Sai – w ich dobroci, słowach, służbie i pieśni.

S.A.I. Cling 4 S.A.I. – Hołd dla Bhagawana z okazji Stulecia

W ramach inicjatyw promujących Zrównoważony Rozwój (*Sustainability* – S), Świadomość (*Awareness* – A) oraz Uniwersalizm (*Inclusivity* – I), a także dla upamiętnienia 100. rocznicy urodzin swojego czcigodnego Założyciela i Rektora, Bhagawana Sri Sathya Sai Baby, uniwersytet SSSIHL zorganizował 12 listopada 2025 roku wyjątkowy maraton rowerowy pod nazwą „*S.A.I. Cling 4 S.A.I.*”.

Łącznie ponad 150 uczestników – studentów, absolwentów oraz pracowników Instytutu – zjednoczyło się w duchu i sile, pokonując na rowerach 161 km z Brindavan (Bengaluru) do Puttaparthi. Wyprawa ta

była symbolem oddania, jedności i determinacji, przypominając światu, że prawdziwa sprawność zaczyna się od bezinteresownego serca.

Inauguracja zaawansowanych systemów endoskopii gastroenterologicznej

14 listopada w Instytucie Wyższych Nauk Medycznych Sri Sathya Sai (SSSIHMS) w Prasanthigram zainaugurowano pracę dwóch zaawansowanych systemów endoskopii gastroenterologicznej o wartości 2,45 krora rupii (ok. 1,2 mln PLN). Otwarcia dokonał pan R.J. Rathnakar, Zarządzający SSSCT, w obecności dyrektora szpitala dr. Gurumurthy'ego oraz innych wybitnych lekarzy i przedstawicieli placówki.

Endoskopia w gastroenterologii to małoinwazyjna procedura diagnostyczna i terapeutyczna, wykorzystująca elastyczną rurkę wyposażoną w kamerę (endoskop) do wizualnego badania przewodu pokarmowego. Umożliwia ona lekarzom wykrywanie i leczenie schorzeń przełyku, żołądka i jelit, w tym stanów zapalnych, owrzodzeń i polipów, a także ułatwia pobieranie biopsji i usuwanie polipów w razie potrzeby.

Sri Sathya Sai Central Trust uruchamia nowoczesną, bezemisyjny system termicznej obróbki odpadów o wydajności 10 ton

Sri Sathya Sai Central Trust podjął kolejny przełomowy krok w swojej misji ochrony środowiska. 15 listopada 2025 roku pan R.J. Rathnakar zainaugurował pracę nowoczesnego systemu utylizacji odpadów (WDS) o wydajności 10 ton, zlokalizowanego za zachodnią bramą aśramu. Inicjatywa ta stanowi znaczący krok w kierunku zapewnienia czystszej, bardziej ekologicznego i zrównoważonego rozwoju Puttaparthi

System ten, zaprojektowany do przetwarzania różnych strumieni odpadów – w tym stałych odpadów komunalnych – wykorzystuje proces kontrolowanego spalania, aby bezpiecznie zamienić śmieci w drobny, nieszkodliwy popiół. Cechą wyróżniającą ten system jest brak konieczności stosowania paliwa. Spalarnia nie wymaga energii elektrycznej, gazu ani oleju; zamiast tego funkcjonuje dzięki precyzyjnie zaprojektowanemu mechanizmowi cyrkulacji powietrza regulowanemu tlenem. Pracując w temperaturach od 800°C do 1200°C, system zapewnia całkowite i bezpieczne dla środowiska spalanie.

„Jeśli masz mocne przekonanie, że Bóg jest w tobie, z tobą i wokół ciebie, nigdy nie zaznasz w życiu trudności ani cierpienia. Ludzie mówią o zmartwieniach i niedoli. Ja jednak nie wiem, czym one są. Nie dotyczą Mnie ze względu na Moją czystość. Tylko ci o złych myślach i złym charakterze dotknięci są przez cierpienie i niepokój. Nie patrz na zło, patrz na to, co dobre. Nie słuchaj zła, słuchaj tego, co dobre. Nie mów nic złego, mów to, co dobre. Nie myśl o złu, myśl o tym, co dobre. Nie czyń zła, czyń to, co dobre. Oto droga do Boga. Powinniście kochać każdego i nikogo nie obdarzać nienawiścią. Inni mogą was nienawidzić, ale wy nie powinniście nienawidzić innych. Oto, co pokazuję Swoim życiem. Moje Życie jest Moim Przesłaniem”.

– Sri Sathya Sai

44. KONWOKACJA SSSIHL (uroczyste wręczenie dyplomów)

Sprawozdanie

Konwokacja (uroczystość wręczenia dyplomów) Instytutu Wyższego Nauczania Sri Sathya Sai odbyła się 22 listopada 2025 roku w Audytorium *Poornachandra*. W roli gościa głównego wystąpił Wiceprezydent Indii, pan C.P. Radhakrishnan, a gośćmi honorowymi byli Premier stanu Andhra Pradesh, pan Nara Chandrababu Naidu oraz pan Nara Lokesh.

Wydarzenie rozpoczęło się od uroczystej procesji i odśpiewania hymnu państwowego. Po wedyjskich śpiewach inwokacji, Konwokacja została uznana za otwartą przez odtworzenie nagrania boskiego głosu czcigodnego Założyciela i Rektora, Bhagawana Sri Sathya Sai Baby. Następnie przemówienie powitalne wygłosił prof. B. Raghavendra Prasad, Prorektor SSSIHL, który poinformował zebranych o postępach dokonanych przez uczelnię w minionym roku, szczególnie w dziedzinie badań, innowacji i współpracy międzynarodowej. W ciągu roku odnotowano 540 osiągnięć akademickich w postaci publikacji o dużym znaczeniu, udziału w licznych konferencjach i aktywnościach akademickich, zdobyto ponad 100 nagród i wyróżnień oraz podpisano 25 nowych porozumień o współpracy (MoU - *Memorandum of Understanding*).

Po złożeniu ślubowania przez absolwentów, gość honorowy wręczył złote medale najlepszym studentom poszczególnych kierunków. Pan Nara Lokesh, który przemawiał jako następny, zauważył, że Bhagawan wizjonersko stworzył nowoczesną *Gurukulę* (tradycyjna indyjska szkoła), która kształci absolwentów o silnym charakterze, a nie tylko z kwalifikacjami; liderów pełnych współczucia, a nie tylko ambicji oraz profesjonalistów z poczuciem celu, a nie tylko umiejętnościami. Gość honorowy, pan Nara Chandrababu Naidu, w swoim wystąpieniu z czułością wspominał spotkania ze Swamim. Opisuując postępy, jakie czyni stan Andhra Pradesh, przypomniał absolwentom, że mają oni do odegrania ważną rolę w budowaniu narodu. Mówiąc o chwale Puttaparthi, zauważył, że rzadko zdarza się, aby cztery najważniejsze osoby w państwie – Prezydent, Wiceprezydent, Premier i Prezes Sądu Najwyższego – odwiedziły jedno miejsce w ciągu zaledwie czterech dni.

W swoim przemówieniu Wiceprezydent, pan C.P. Radhakrishnan, powiedział, że Bhagawan wizjonersko nakreślił system edukacji, w którym służba nie jest przykrym obowiązkiem, lecz sposobem na życie. Wyraził uznanie dla faktu, że konwokacja SSSIHL niezmiennie odbywa się co roku 22 listopada, co najlepiej świadczy o dyscyplinie, jaką uosabia ta instytucja. Kończąc swoje wystąpienie cytatem z Bhagawana: „Prawdziwą edukacją jest jedynie pielęgnowanie Wartości Ludzkich”, Wiceprezydent wezwał absolwentów, aby to głębokie przesłanie stało się przewodnikiem w ich życiu. Następnie odtworzono Boskie Błogosławieństwo czcigodnego Założyciela i Rektora, Bhagawana Sri Sathya Sai Baby (którego treść zamieszczono w innym miejscu tego wydania).

Następnie Wiceprezydent dokonał wirtualnej inauguracji *Biobanku* i Centrum Badawczego Sri Sathya Sai (*Sri Sathya Sai Biobank and Research Hub*) – wspólnej inicjatywy SSSIHL oraz instytucji medycznych Bhagawana. *Biobank* i Centrum Badawcze to obiekty o skali ogólnokrajowej, zgodne z normą ISO 20387 (norma techniczna dotycząca *biobankowania*), o powierzchni blisko 1400 metrów kwadratowych, zaprojektowane do przechowywania pięciu milionów próbek biologicznych (w trzech kopiach każda). Inicjatywa ta wesprze uniwersytety, instytuty badawcze, nowo powstałe przedsiębiorstwa oraz partnerów przemysłowych z Indii i zagranicy w opracowywaniu nowej diagnostyki, metod terapeutycznych, szczepionek, leków bionastępczych (leki biologiczne podobne do leków referencyjnych) oraz analityki predykcyjnej (dziedzina wykorzystująca AI do przewidywania np. rozwoju choroby u pacjenta) opartej na sztucznej inteligencji, co poprawi wyniki leczenia milionów pacjentów.

Następnie studenci i pracownicy z głębi serca zaprezentowali muzyczny hołd pt. *Humko Tumse Pyar Kitna* (bardzo znana i emocjonalna pieśń), będący wyrazem wdzięczności dla ich ukochanego Założyciela i Rektora, Bhagawana Sri Sathya Sai Baby. Uroczystości zakończyły się odśpiewaniem hymnu państwowego i *Arati* dla Bhagawana.

Sai Katha – Program muzyki pełniej wielbienia w wykonaniu studentów i pracowników SSSIHL

Studenci i pracownicy Instytutu Wyższego Nauczania Sri Sathya Sai wyrazili swoją miłość i wdzięczność wobec swojego Rektora, Guru i Boga muzycznym darem zatytułowanym „*Sai Katha*”. Był to godny hołd złożony ich Rektorowi z okazji 44. Konwokacji Instytutu.

Od pierwszej nuty stało się jasne, że jest to coś więcej niż tylko występ. Był to wylew wdzięczności, oddania i tęsknoty. Każda pieśń niosła w sobie zapach chwil przeżytych w Jego fizycznej obecności – chwil, które ukształtowały niezliczone życiorysy, wypełniając je współczuciem, dyscypliną i bezgraniczną miłością. Gdy głosy spletały się w harmonii, każdy słuchacz został łagodnie poprowadzony przez znajome korytarze Prasanthi, gdzie na wieczność wyryły się niezliczone, drogocenne spotkania z Panem.

Muzyczny dar rozkwitł w głęboko nostalgiczną nutę – wiązanek wiecznie żywych melodii, takich jak „*Tu Pyar Ka Sagar Hai*”, „*Pyare Sai Hamare*” oraz „*Humko Tumse Pyar Kitna*”. Przy każdej pieśni zbiorowa tęsknota tysięcy serc zdawała się unosić niczym dym kadzidła, wypełniając halę miłością zbyt głęboką, by ująć ją w słowa. Oczy szklily się od łez. Serca miękły. Czas stanął w miejscu. A potem, gdy głosy weszły poruszającym refrenem – „Kochamy Cię, najdroższy Sai, kochamy Cię” – atmosfera rozpuściła się w cichej, świętej komunii dusz.

„Czy można nazwać kogoś wykształconym tylko dlatego, że potrafi czytać i pisać? Czy jesteś osobą wykształconą tylko dlatego, że zdobyłeś stopień naukowy? Nie. Czy edukację pozbawioną szlachetnych uczuć i prawego umysłu można nazwać ‘prawdziwą edukacją’? Jeśli edukacja służy jedynie zarabianiu na życie, to czyż zwierzęta i ptaki także nie żyją? Edukacja służy życiu, a nie tylko zarabianiu na życie. Nie rozumiejąc tej prawdy, ludzie wpadają w liczne pułapki, byle tylko zapewnić sobie byt.

Wiedza świecka jest niezbędna dla waszego pomyślnego bytu na tym świecie. Jednak dla pomyślności w wymiarze wiecznym niezbędna jest wiedza o Brahmanie. Edukacja świecka służy jedynie ciału, a nie życiu jako takiemu. Nie pomoże wam ona zrozumieć natury Atmy. Nie ma większej edukacji niż ta, która pomaga pojąć naturę Atmy.

– Sri Sathya Sai

11. ŚWIATOWA KONFERENCJA ORGANIZACJI SEVY SRI SATHYA SAI

Sprawozdanie

20 listopada w Prasanthi Nilayam, w ramach obchodów Stulecia Urodzin Bhagawana Sri Sathya Sai Baby, rozpoczęła się 11. Światowa Konferencja Sri Sathya Sai. Minister Transportu Drogowego i Autostrad Indii, pan Nitin Gadkari, występujący jako gość honorowy sesji, w swoim inspirującym przemówieniu mówił o etycznym życiu, zrównoważonym rozwoju oraz wadze Wartości. Podkreślając, że „można podarować oko, ale nie wzrok”, zwrócił uwagę na ochronę zasobów wodnych, wzrost przyjazny

środowisku, odpowiedzialność społeczną oraz potrzebę działań kierowanych sumieniem. Z pokorą stwierdził, że nie przybył tutaj, by kogokolwiek pouczać, lecz raczej po to, by zaczerpnąć inspiracji do dalszej dobrej pracy, widząc oddanie i Wartości pielęgnowane w Prasanthi Nilayam. Kładąc nacisk na prostotę, wyznał, że nie jest ani inżynierem, ani ekspertem technicznym, lecz osobą wierzącą w przemieniającą moc dobrej edukacji, szlachetnego towarzystwa i prawego życia.

Pan Nitin Gadkari podkreślił znaczenie pokoju w życiu, zauważając, że wszędzie tam, gdzie panuje pokój, rozwiązania pojawiają się w sposób naturalny. Przypomniawszy wszystkim, że Bóg dał nam już więcej, niż potrzebujemy, a życie chwilą obecną przynosi szczęście, podczas gdy martwienie się o przyszłość rodzi jedynie niepokój.

Pan S.S. Naganand, członek *Sri Sathya Sai Central Trust*, poddał refleksji globalny wpływ misji Swamiego i wezwał do pogłębionej *Sadhany* (praktyki duchowej), jedności oraz oddania ideałom Sai.

Pan Nimish Pandya, Ogólnoindyjski Prezes Organizacji Sevy Sri Sathya Sai, nakreślił całoroczne inicjatywy jubileuszowe zainspirowane zasadą **S.A.I. – Służba (Service), Uwielbienie (Adoration), Oświecenie (Illumination)** (gra słów w j. ang.), podkreślając, że to wewnętrzna przemiana jest prawdziwą istotą tych obchodów.

W konferencji pod hasłem „Ścieżki do Światowego Pokoju” wzięło udział ponad 2000 delegatów z 45 krajów. Wydarzenie to było ponownym potwierdzeniem uniwersalnych wartości Swamiego – *Sathyi* (Prawdy), *Dharmy* (Właściwego Postępowania), *Shanti* (Pokoju), *Premy* (Miłości) i *Ahimsy* (Niekrzywdzenia). Podczas spotkania zaprezentowano dwie publikacje: *Eternal Presence* (Wieczna Obecność) oraz *Pathways to World Peace* (Ścieżki do Światowego Pokoju), a także hymn tematyczny przygotowany przez młodzież. Trzystopniowy program konferencji – *Życie Wieczne, Życie Uniwersalne oraz Rozpuszczenie Indywidualności* – wezwał wszystkich uczestników do rozpoznania Boskiej obecności i zaangażowania się w osobistą transformację.

Sesja wieczorna pierwszego dnia 11. Światowej Konferencji stanowiła kontynuację tematu „Życie Uniwersalne”, prowadząc delegatów ku ucieleśnianiu nauk Bhagawana w codziennym życiu.

Sesję rozpoczęło wnikliwe wystąpienie pana Vijay Menona, który podkreślił, że prawdziwa istota duchowości tkwi w praktyce, a nie w teorii. Przypomniawszy wszystkim, że wielkość Awatara ujawnia się tylko wtedy, gdy żyje się Wartościami na co dzień.

Następnie inspirującą mowę wygłosił pan Hemant Gunnasya, który mówił o służbie jako najczystszej wyrazie miłości. Pięknie opisał Sewę jako „przepływ miłości, który bierze początek w miłości, płynie przez miłość i powraca do miłości”, wynosząc ją do poziomu Jogi – świętej ścieżki prowadzącej do zjednoczenia z Bogiem.

Ostatnia prelegentka wieczoru, dr Geetha Kamath, podzieliła się swoim wieloletnim doświadczeniem, które zawarła w potężnej koncepcji „*Pracy jako Wielbienie*” (*Work as Worship*). Przedstawiła dziesięć zasad przewodnich służby, podkreślając, że fundamentem jest miłość, podstawą pokora, a jedność jest siłą, poprzez którą manifestuje się boskość.

Wieczór zakończył się koncertem *Sri Sathya Sai Ragamala* – pobożnym darem muzycznym w wykonaniu wybitnych artystów oraz absolwentów instytucji edukacyjnych Sri Sathya Sai. Płynne połączenie klasycznych i półklasycznych *rag*, takich jak *Hamsadhwani*, *Patdeep*, *Malkauns*, *Yaman* oraz *Bhairavi*, zanurzyło słuchaczy w atmosferze spokoju i płynącego z serca oddania.

Tematem drugiego dnia 11. Światowej Konferencji Sri Sathya Sai były „Ścieżki do Światowego Pokoju”.

Program rozpoczął się porywającym wystąpieniem pani Sarithy Iyer, profesor nadzwyczajnej w *Ettumanoorappan College*. Przypomniawszy zebrany, że studiowanie życia i przesłania Swamiego poprzez wielokrotną lekturę powoli przemienia każdego z nas. Następnie odbył się pełen miłości

koncert przygotowany przez młodzież (*Young Adults*) ze *Sri Sathya Sai Global Council*. Młodzi ludzie z głębi duszy zaprezentowali popularne pieśni nabożne oraz utwory poświęcone urodzinom Swamiego.

Dr V. Mohan, członek SSSCT, powitał gości i delegatów w Puttaparthi. Gdy mówca poprosił zgromadzonych o zdefiniowanie Swamiego jednym słowem, cała hala odpowiedziała gromkim: „Miłość”. W swoim dalszym wystąpieniu wyjaśnił różnicę między miłością Swamiego, która w swej istocie jest Boska, a miłością światową. Po przemówieniu odbyła się prezentacja audiowizualna na temat „Rozpuszczenia Indywidualności”, ukazująca cel Organizacji Sri Sathya Sai, objawiony przez samego Swamiego.

Pan Nimish Pandya, Ogólnoindyjski Prezes SSSSO i Wiceprzewodniczący SSSGC, w swoim przemówieniu powtórzył to przesłanie, przypominając wszystkim, że Organizacja Swamiego jest otwarta dla każdego, kto pragnie własnej przemiany. Kolejnym mówcą był pan Ashok Chavan, były premier stanu Maharasztra i obecny członek wyższej izby parlamentu (*Rajya Sabha*), a co ważniejsze – wieloletni wielbiciel Bhagawana. Wspominał on swoją 55-letnią więź ze Swamim, która zaczęła się od pierwszego darśanu, gdy był 5-letnim chłopcem, oraz opowiadał o tym, jak każda kolejna wizyta napełniała go pewnością, że łaska Swamiego towarzyszy mu w każdej chwili.

Później do zgromadzonych wielbicieli przemówił pan Devendra Fadnavis, Premier stanu Maharasztra. Zauważył on, że dzieło Bhagawana dotarło do najdalszych zakątków świata, nawet tam, gdzie nigdy nie był obecny fizycznie. Wyraził również radość z faktu, że po raz pierwszy odwiedził Prasanthi Nilayam, co było jego marzeniem od 11 lat.

Kolejny gość honorowy, dr Kambhampati Hari Babu, Gubernator stanu Odisha, wygłosił przemówienie w językach telugu i angielskim. Podkreślił, że inicjatywy służby Bhagawana, takie jak projekty dostarczania wody pitnej, stały się inspiracją dla wielu osób, a nawet dla programów rządowych. Wyraził uznanie dla rządu stanu Andhra Pradesh za nadanie historycznemu jubileuszowi Stulecia Swamiego rangi uroczystości państwowej oraz podziękował za ogromną pracę w ramach Sewy (służby) wykonaną przez wielbicieli Swamiego w stanie Odisha.

Szczególnym punktem programu było zainaugurowanie inicjatywy *Sri Sathya Sai Jeevana Upadhi* (środek do życia), w ramach której 100 autoriksów zostało przekazanych zasłużonym beneficjentom ze stanu Kerala. Aktu uroczystego przekazania dokonali dostojni goście wraz z panią Sindhurą Reddy, posłanką okręgu Puttaparthi, oraz panem R.J. Rathnakarem, zarządzającym SSSCT i innymi członkami. Wydarzenie to stało się symbolem upodmiotowienia, godności oraz ponadczasowej misji Swamiego, polegającej na przemienianiu życia poprzez „miłość w działaniu”.

Sesję podsumowującą 11. Światową Konferencję rozpoczęło wystąpienie dr. Shivendry Kumara, przewodniczącego *Sri Sathya Sai Global Council*, który przedstawił trzy ponadczasowe filary przyszłej misji:

1. Jedność w działaniu – Czego nie podniesie jeden palec, podniesie pięć złączonych.
2. Jakość ponad ilością – Każdy czyn musi czynić nas lepszymi i sprawiać radość Swamiemu.
3. Służba, Uwielbienie, Oświecenie – Słodkie ciasto czekoladowe zintegrowanej *Sadhany*. Przywołując inspirujące przykłady, takie jak skromne początki misji Sai na Fidżi, przypomniał nam, że jedno oddane serce może odmienić świat.

Krajowy Koordynator Służby w Indiach, pan S. Koteswara Rao, przedstawił rezolucje zgodne z trzystopniowym tematem konferencji, niosące mądrość dziesięciu dotychczasowych konferencji światowych. Zauważył, że droga naprzód jest jasna: pogłębianie *Sadhany*, pielęgnowanie programu *Bal Vikas*, umacnianie pozycji kobiet, przygotowywanie liderów następnego pokolenia oraz wzmacnianie lokalnych ośrodków (*Samithis*).

Pan Nimish Pandya w swojej inspirującej mowie końcowej zaoferował praktyczne wskazówki duchowe:

- Nakaz bycia szczęśliwym – Wiara oznacza zaufanie Bogu na tyle duże, by rzucić się w Jego ramiona.
- Umysł kontra Sumienie – Wewnętrzna *Mahabharata* – Głos wewnątrz nas to Swami; niech Sumienie będzie królem. Z pasją potwierdził, że Organizacja Sai nie służy jedynie do „weekendowej służby”. To sposób życia 24 godziny na dobę przez 7 dni w tygodniu, będący nieustannym wyrazem Miłości. Dodał również, że osoby funkcyjne muszą być zawsze uśmiechniętymi pomocnikami, a nigdy władzą.

Sędzia V. Ramasubramanian, członek *Sri Sathya Sai Central Trust*, ujął drogę konferencji jako ruch od jednostki ku Boskości, od tego, co zewnętrzne, ku temu, co wieczne.

Wieczór zakończył się koncertem muzyki wielbienia w wykonaniu Rahula Deshpande wraz z zespołem, napełniając każde serce wdzięcznością, pewnością i odnowionym oddaniem. Oświecające sesje konferencji podarowały delegatom chwile autorefleksji, praktyczne lekcje, a co najważniejsze – cenną wewnętrzną więź z Panem.

„Doświadczajcie błogości poprzez wprowadzanie w życie przynajmniej jednej lub dwóch rzeczy, o których tutaj usłyszeliście, i dzielcie się tą błogością z innymi. Módlcie się o pomyślność całego świata. Organizacja Sathya Sai ma na celu wyzwolenie świata. Będąc członkami takiej Organizacji, powinniście brać udział w działaniach, które podniosą społeczeństwo na duchu. Sama gołostowność nie wystarczy. Wprowadźcie w praktykę wszystko, czego nauczyliście się na tej konferencji. Pokoju na świecie nie da się osiągnąć poprzez same modlitwy i rytuały. Można go osiągnąć tylko wtedy, gdy wasze zachowanie będzie prawe. Najpierw praktykujcie, potem nauczajcie. To jest prawdziwe oddanie, to jest prawdziwa służba. Odrodźcie starożytną kulturę Bharatu i przemieńcie go w krainę boskości. Tylko wtedy wasze życie zostanie uświęcone”.

– Sri Sathya Sai

OFICJALNA PROKLAMACJA GUBERNATORA STANU NEW JERSEY (USA)

Rankiem 24 listopada w *Divya Sannidhi* miało miejsce wręczenie wyjątkowego wyróżnienia. W oficjalnej korespondencji gubernator stanu New Jersey, Phil Murphy, wydał uroczystą proklamację. Delegacja, w skład której wszedł m.in. dr Upendra Chivukula, przekazała wyrazy uznania dla działań Rady Globalnej Sri Sathya Sai (SSSGC) oraz *Sri Sathya Sai Central Trust* (SSSCT) za ich ogólnoswiatową działalność humanitarną i edukacyjną.

STATE OF NEW JERSEY
OFFICE OF THE GOVERNOR
P.O. BOX 001
TRENTON
08625
(609) 292-6000

PHILIP D. MURPHY
GOVERNOR

November 23, 2025

Dear Friends,

On behalf of the State of New Jersey, it is my pleasure to recognize the centennial celebration of Sri Sathya Sai Baba of Puttaparthi.

For over a century, Sri Sathya Sai Baba's mission of selfless service and love for all has impacted the lives of millions around the world and is exemplified by His universal messages of "Love All, Serve All" and "Help Ever, Hurt Never". This mission has been carried out by the Sri Sathya Sai Central Trust (formed in 1972) and the Sri Sathya Sai Global Council.

Sri Sathya Sai Baba has reached close to home, as well, inspiring members of the New Jersey community to organize wide-reaching service programs, which have directly benefited those in need in various parts of New Jersey. These programs also provide sustainable and foundational resources to the community, while promoting inter-faith harmony.

Sri Sathya Sai Baba has and continues to be a beacon of light helping to uplift people searching for higher spiritual meaning. I applaud the many ways Sri Sathya Sai Baba's legacy has had a positive impact in New Jersey communities, and I look forward to the continued growth of his mission.

Congratulations on the centennial celebration of Sri Sathya Sai Baba's birth and His lasting universal legacy.

My very best,

Philip D. Murphy
Governor

OBCHODY W PRASANTHI NILAYAM

Sprawozdanie

SESJA PODSUMOWUJĄCA: MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA „MYŚL BHARATIYA W CZASACH WSPÓŁCZESNYCH”

Instytut Wyższego Nauczania Sri Sathya Sai (SSSIHL), pod auspicjami Centrum Studiów Sri Sathya Sai, gościł w dniach 6–8 października 2025 r. trzydniową międzynarodową konferencję zatytułowaną „Myśl Bharatiya w czasach współczesnych” (*Bharatiya Thought for Modern Times*).

Celem konferencji było ponowne przyjrzenie się ponadczasowym tradycjom wiedzy Indii oraz ich znaczeniu w rozwiązywaniu współczesnych globalnych wyzwań. Uczni, badacze i praktycy z całego

kraju i z zagranicy zebrali się, aby rozważyć, w jaki sposób mądrość starożytnych dyscyplin Bharatiya – od Ajurwedy i Jogi po ramy *Dharmy*, etykę ekologiczną, indyjską estetykę i dociekania naukowe – może zaoferować holistyczne, zrównoważone i oparte na Wartościach podejście do nowoczesnego życia.

Ucieleśniając przesłanie Bhagawana Sri Sathya Sai Baby, że „Nauka i duchowość nie są sprzeczne, lecz wzajemnie się uzupełniają”, konferencja sprzyjała bogatym dyskusjom prowadzonym podczas wykładów inauguracyjnych, prezentacji prac naukowych oraz paneli ekspertów.

W tym intelektualnym przedsięwzięciu, stanowiącym punkt zborny tradycji i innowacji, wzięło udział ponad 300 uczestników, w tym studenci, kadra naukowa oraz praktycy IKS (*Indian Knowledge Systems – Indyjskich Systemów Wiedzy*).

Międzynarodowa konferencja dobiegła końca wieczorem 8 października, podczas sesji podsumowującej w *Sai Kulwant Hall*. Sesję rozpoczęło wystąpienie prof. B. Mahadevana z Indyjskiego Instytutu Zarządzania (IIM) w Bengaluru, który przedstawił głęboką wykładnię *Nasadiya Sukta* – pierwszego hymnu *Rygwedy*, traktującego o ponadczasowych poszukiwaniach źródeł stworzenia. Kreśląc podobieństwa między starożytną mądrością a współczesną aktywnością intelektualną, podkreślił on, że każdy element architektury w Indiach jest żywą legendą zakorzoną w Indyjskim Systemie Wiedzy, odzwierciedlającą naukową i duchową głębię tej cywilizacji. „Jedynym dziedzictwem, które pozostaje nienaruszone i wieczne, są Wedy” – stwierdził, zauważając, że UNESCO uznało Wedy za najstarsze na świecie przetrwałe dziedzictwo ustne.

Na zakończenie konferencji wszyscy uczeni i prelegenci, którzy w ciągu tych trzech dni dzielili się swoimi badaniami i refleksjami, zostali uhonorowani certyfikatami uznania, co stanowiło godne zwieńczenie tego spotkania intelektu i inspiracji.

SRI SATHYA SAI SHATAVARSHA SEVA YAJNAM

16 października wielbiciele ze stanu Telangana wprowadzili w życie ideę *Sri Sathya Sai Shatavarsha Seva Yajnam* – żywe ucieleśnienie wiecznego przesłania Bhagawana: „Ręce, które pomagają, są świętsze niż usta, które się modlą”. Członkowie *Seva Dal* z Hajdarabadu (Telangana) zostali pobłogosławieni świętą odpowiedzialnością za realizację tego szlachetnego programu.

Zrodzony z intencji wsparcia 1000 osób, a tym samym 1000 rodzin z ekonomicznie słabszych grup społecznych, program *Seva Yajnam* wykracza daleko poza zwykłą pomoc materialną. Jego celem jest stworzenie systemu wsparcia życiowego – takiego, który pielęgnuje godność, szacunek do samego siebie i samowystarczalność, umożliwiając beneficjentom prowadzenie celowego i spełnionego życia.

Dary przekazane w ramach *Shatavarsha Seva Yajnam* zostały starannie dobrane jako narzędzia transformacji oraz instrumenty sprzyjające samodzielności i niezależności ekonomicznej. Wśród nich znalazło się 300 zestawów obejmujących: maszyny do szycia, elektryczne młynki (wet grinders) oraz zestawy do pielęgnacji kosmetycznej. Przedmioty te zostały wręczone kobietom przez panią Himavahni Rathnagar podczas sesji wieczornej. Szczególny nacisk położono na pomoc samotnym matkom i wdowom, z których wiele to wykwalifikowane specjalistki przeszkolone w ramach programów Rozwoju Umiejętności Organizacji, lecz nieposiadające środków na rozpoczęcie pracy na własny rachunek.

Dodatkowo, rankiem 17 października rozdano 700 darów, w tym: komputery, wózki handlowe, rowery trójkołowe, zestawy narzędzi dla elektryków, hydraulików i stolarzy oraz stypendia dla zasłużonych studentów.

Przemawiając z tej okazji, pan Malleshwara Rao, Prezes Dystryktu SSSSO w Hajdarabadzie, przypomniał zgromadzonemu, że ceremonia rozdania darów nie jest zwieńczeniem, lecz początkiem głębszego zaangażowania. Powiedział, że prawdziwa *Sewa* jest procesem ciągłym, a nie jednorazowym gestem.

DEEPAVALI

Tegoroczne obchody Deepavali miały wyjątkowe znaczenie. W ramach pierwszej tego rodzaju inicjatywy, absolwentki i studentki kampusu Anantapur (SSSIHL) rozświetliły cały aśram ponad setką tysięcy ekologicznych glinianych lamp (*diya*). Każda z nich została z miłością ręcznie wykonana w ciągu miesiąca poprzedzającego święto.

Kontynuując pielęgnowaną tradycję zapoczątkowaną przez samego Bhagawana, studenci kampusów męskich instytucji edukacyjnych Swamiego zebrali się radośnie w pobliżu rezydencji *Yajur Mandir*, aby wspólnie świętować przy blasku sztucznych ogni.

OBCHODY GUDŻARACKIEGO NOWEGO ROKU

Trzydniowe obchody Gudżarackiego Nowego Roku (*Vikram Samvat*) rozpoczęły się wieczorem 21 października. Młodzież Sai z ośrodka Umber Samithi w Suracie zaprezentowała nastrojową muzyczną wiązkę pieśni oddania, wyrażając zbiorową wdzięczność za przywilej przebywania w uświęconej obecności Bhagawana podczas tego pomyślnego czasu świątecznego. Następnie odbył się pełen wdzięku pokaz tańca w wykonaniu dziewcząt z programu *Bal Vikas* z Suratu, które przedstawiły drogę „Od ciemności do światła” – symbolizującą wewnętrzne przebudzenie, stanowiące prawdziwego ducha święta Deepavali.

Uczniowie Szkoły Sri Sathya Sai w Suracie zaprezentowali skłaniający do refleksji dramat zatytułowany *Manav to Madhav* – podróż od człowieka do boskości. Przedstawienie ukazywało ścieżkę przemiany czterech szlachetnych dusz: Maharishiego Valmikiiego, Angulimali, Świętego Pawła oraz współczesnego wielbiciela, który odnalazł boskość pośród wyzwiań dzisiejszego życia.

Sesja poranna 22 października rozpoczęła się od symbolicznego przybycia pielgrzymki *Somnath Parthi Yatra*, upamiętniającej historyczną wizytę Bhagawana Sri Sathya Sai Baby w Somnath w maju 1970 roku. Następnie wielbiele z Gudżaratu zaprezentowali program muzyki religijnej. Po nim odbył się pokaz tańca dziewcząt z *Bal Vikas* zatytułowany *Nritya Leela*, przedstawiający różne tradycyjne formy taneczne wychwalające Boskość w wieloaspektowych przejawach oddania.

Sesja wieczorna rozpoczęła się od zapierających dech w piersiach formacji akrobatycznych chłopców ze szkoły *Sri Sathya Sai Vidya Niketan* w Navsari, którzy wykonali tradycyjny ludowy taniec plemienny *Dangi* z niezwykłą gibkością i precyzją.

Zwieńczeniem był urzekający taneczny występ przygotowany przez dzieci z *Bal Vikas* i Młodzież Sai z Ahmedabadu: *Deepavali – Opowieść o strażniku lampy Ramy*.

Opowieść o Panchshikhi, oddanym braminie, ukazała potęgę niezachwianej wiary. Pozostawiony na czternaście lat oczekiwania podczas wygnania Pana Ramy, Panchshikha trwał wiernie przy nakazie Pana, traktując swoje czuwanie jako święte *Tapas* (ascezę). Jego pojedyncza lampa płonęła przez wiele zim, będąc symbolem miłości i oddania, które nie zachwiało się nawet wtedy, gdy świat poddawał go w wątpliwość.

Gdy Rama powrócił, Panchshikha lękał się, że jego oddanie było próżne. Lecz Pan dostrzegł płomień w jego sercu: „Tam, gdzie mieszka miłość, nawet odłamki rozkwitają”. Rama uhonorował oddanie Panchshikhi, zapalając dla niego lampę i nauczając, że prawdziwe oświecenie pochodzi z serca.

Trzydniowe obchody Gudżarackiego Nowego Roku dobiegły końca wieczorem 23 października. Sesję finałową rozpoczął kolorowy i pełen energii pokaz tańca w wykonaniu absolwentów Szkoły Sri Sathya Sai z Suratu.

Zwieńczeniem uroczystości był koncert w wykonaniu pana Dipaka Kansary wraz z zespołem, którego melodyjny dar wypełnił halę boskimi wibracjami.

CHATUR VEDA SWARA SANGAMA (Połączenie Dźwięków Czterech Wed)

Wielkie obchody Stulecia Bhagawana rozpoczęły się pierwszego listopada wzniosłym połączeniem czterech Wed i muzyki – boską harmonią *Śruti*, *Laya* i *Bhava* (tonu, rytmu i uczucia), w której wieczne wibracje Wed płynnie połączyły się z melodią oddania.

Sesja poranna, zatytułowana *Nada Brahmananda* – „Błogość Kosmicznego Dźwięku”, zgłębiała głęboką prawdę, że wibracja (*Spanda*) jest samą istotą aktu stworzenia. Od dźwiękowej formy Wed po nuty muzyczne – każdy rezonans w istnieniu wywodzi swój początek z pierwotnej, kosmicznej wibracji zwanej *Nada*.

W tym boskim darze zjednoczyło swoje głosy ponad 1800 recytatorów Wed, zarówno kobiet, jak i mężczyzn, do których dołączyło 50 znakomitych muzyków grających na instrumentach melodycznych i rytmicznych – od klawiszowych, przez perkusyjne, aż po strunowe. Wspólnie utkali oni splot dźwięku i ducha, w którym każda recytacja, każda nuta i każde uderzenie stały się aktem uwielbienia.

Dzięki pięknemu połączeniu recytacji wedyjskich na żywo, pieśni nabożnych, fragmentów Boskich Dyskursów oraz inspirujących opowieści, ta wielka prezentacja stała się podróżą od pierwotnego dźwięku ku ogromowi stworzenia, prowadząc każdego ku odkryciu boskości, która rezonuje w każdym sercu.

Podczas sesji wieczornej młodzież z Organizacji Sevy Sri Sathya Sai w Indiach wystawiła program zatytułowany *Nada Swarananda* – hołd przesiąknięty ponadczasową mądrością Wed oraz przesłaniem Bhagawana Sri Sathya Sai Baby.

Prezentacja ta rozwinęła się w „wedyjską odyseję” poprzez dźwięk, ciszę i samoświadomość, splatając ze sobą sanskryckie hymny, wersety Bhagawana oraz głębokie refleksje duchowe. Młodzież, wykazując się nienaganną dykcją, przywołała obecność Boskości poprzez recytacje wedyjskie, oddając pokłon kosmicznym żywiołom, które podtrzymują wszelkie życie.

POPRAWKA DO NUMERU LISTOPADOWEGO

Prosimy o zapoznanie się z ostatnim akapitem w drugiej kolumnie na stronie 54 wydania z listopada 2025 r.

Prawidłowe dane statystyczne dotyczące Instytutu Wyższych Nauk Medycznych Sri Sathya Sai (SSSIHMS) w *Prasanthigram*, obejmujące okres od początku jego istnienia (listopad 1991 r.) do marca 2025 r., przedstawiają się następująco:

Kategoria	Liczba
Łączna liczba konsultacji ambulatoryjnych (OPD):	4 517 676
Łączna liczba operacji i zabiegów:	341 653

SRI SATHYA SAI HIGHER SECONDARY SCHOOL

PRASANTHINILAYAM-515134, SRI SATHYA SAI DISTRICT (A.P.)

ADMISSION NOTICE 2026-27

✉ office@ssshss.edu.in

☎ 08555 289289

🌐 www.ssshss.edu.in

Class I (Boys and Girls):

Those students who have completed 6 years of age as on 1st April 2026 are eligible to apply. Admissions will be through RTE Act 2009 by random selection method.

Class XI (Boys Only):

Only those students who are studying in Class X with English as the medium of instruction are eligible to apply.

Important Information:

- The medium of instruction will be English.
- The school is a wholly residential institution.
- Application Fee: Rs. 100 (Non-refundable, payable online through SBI Collect).
- Application Period: 1st January 2026 to 31st January 2026.

Submit your application online at www.ssshss.edu.in.

Sri Sai
Principal

TRZY ETAPY

„Wielbijcie Jezusa, podążając za Jego ideałami. Jezus wskazał na trzy etapy. Pierwszy z nich to: 'Jestem Posłańcem Boga'. Chciał on szerzyć przesłanie Boga. Drugi etap to: 'Jestem Synem Bożym'. Syn ma prawo do majątku ojca. Czym jest majątek Boga? Prawda, miłość, cierpliwość, pokój i prawość są przymiotami Boga. Zatem człowiek musi dążyć do osiągnięcia tych cech. Musi te wartości praktykować, doświadczać ich i je szerzyć. Tylko wtedy zasługuje na miano Syna Bożego. Trzeci etap to: 'Ja i Mój Ojciec jedno jesteśmy'. Ten etap zostaje osiągnięty, gdy urzeczywistniona zostaje zasada jedności. Kiedy Jezus osiągnął ten stan, nie doświadczał już żadnego cierpienia; był zawsze pełen błogości”.

– Sri Sathya Sai

